

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. יו"ד-י"א שבט ה'תשע"ח ה'תשע"ח | מחיר: 10

20

10

הסאטליט

חצי יובל למעמד העולמי
לקבלת המלכות

22

יש רבי בישראל

מראש השנה להתקשרות
מתקשרים במשך כל השנה

28

אוי רבי!

מבחר סיפורי חסידים
להתעצמות בהתקשרות איתנה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

היריד השדול

לכל מוצרי פוריק ופסמ

לשלוחים, מלמדים וגננות
למבצעים | גני ילדים | מועדונים | בתי ספר ועוד

יחל אי"ה ביום ראשון ג' אדר ועד ל"א ניסן הבעל"ט
בימים א"ה' בין השעות 10 בבוקר ועד ל-5 אחר-הצהריים
באולם 'ממש' רחוב מתתיהו 16 בני ברק

מארזי משלוחי מנות, מגילות אסתר, קישוטים, כובעים מצחיקים, יצירות, חוברות צביעה, ליל סדר לדוגמא, פלקטים, כינות העשרה חסידיות, שלטים, גביעים, סינרים וכובעי טבח, מערוכים ועוד מגוון ענק של מוצרים חסידיים על טהרת הקודש.

להרשמה למוקד העדכונים בוואצאפ של הגננות והמלמדים והעוסקים בחינוך
הכניסו את המספר 054-2248-770 אל אנשי הקשר שלכם
ושלחו את שמכם ואת המילה חינוך.

מרכז הפצה באה"ק

לפרטים נוספים 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן הענינים

- 4..... דבר מלכות / פעולות ממשיות
- 6..... הלכה וגאולה / ט"ו בשבט
- 8..... דעת תחתון / כשנגמרים המילים
- 10..... קבלת המלכות / סקירה מרתקת
- 16..... הגות / שרשרת השליחות
- 20..... בפועל ממש / התקשרות לילדים
- 22..... בשדה השליחות / ראש השנה להתקשרות
- 23... שלושים שנה / סקירה על כ"ב שבט ה'תשמ"ח
- 28..... פנקסו של משפיע / התקשרות
- 31..... איינציקער זאך / אזעקת אמת

במקום הקדמה

לא לבזבז את הרגעים האחרונים

בנועם קבלתי מכתבו מר"ח שבט והקודמו, בו כותב אודות הקביעות-עיתים בלימוד הדא"ח שיש לו עם שני אברכים, ובטח אינו נותן מקום לסחבו לפלפולים וטענות ומענות שברובא דרובא אינם מועילים כי אם לעורר מדת הנצחנות, אלא שיבאר לפנייהם הענינים כמו שהם לאמיתתם בניחותא ובדרכי נועם ומבלי להראות שום תנועה ורצון לנצחון, שאז הרי כמים לפנינו וגו' שאפילו אם מתחלה מתעורר רצון בהשומע לאמר איפכא מסתברא נחלש רצון זה מזמן לזמן עד שעובר כליל וסוף-סוף מכיר את האמת, וכמדובר כמה פעמים בהתועדות, שהרוצה להשפיע על רעהו הישראלי בעניני תורה ויהדות, מוצא סיוע גדול מהפנימיות של זה שרוצה להשפיע עליו אשר תמיד היתה באמנה את האלקים, וכמבואר בתניא בארוכה, ורק שהשאור שבעיסה מעכב מעלים ומסתיר שלא יתגלה בחוץ במעשה דבור אבל פועל פעולתו בפנים, וק"ל.

ובמה-שכתב שנחלש אצלו ההרגש אף שרוצה לטעום טעם בעבודת ה' והיא רחוקה ממנו.

הרי כבר נאמר לא נפלאות גו' ולא רחוקה היא וגו' ואין הדבר תלוי אלא ברצון ובלבד שלא יצפה לשינוי מן הקצה אל הקצה בשעתא חדא וברגעא חדא, דהסדר דקדושה הוא מעט מעט אגרשנו מפניך אלא שצריך להיות כל יומא ויומא עביד עבדת' בענין זה, ומוכרח ופשוט שאין להתרשם כלל מפיתויי היצר-הרע שאין רואה הצלחה בעבודתו וכו', כי איך יתכן שדבר ה' תורתנו בכלל ותורת הדא"ח ביחוד לא יצליח, ח"ו.

בודאי לא יסתפק בשני האברכים הנ"ל וישתדל להפיץ המעינות ביותר וביותר כי הרי זוהי דרישת השעה וגם ההכרח, ואחת הראיות לזה הוא שלפתע פתאום נמצא מתנגדים לזה ודוקא מאלו שעליהם אמרו רז"ל שגם בבואה דבבואה אית להו ורוצים להרחיק ח"ו את הגאולה וביאת משיח צדקנו ולהגביר גלות השכינה וכו' ע"י בלבול המוחות שלא יתעסקו ככל הדרוש בהפצת המעינות ותתמטע שימת לבם אפילו של אלו המכירים בהכרח זה ע"י שימשכו לפלפול או לשקלא וטריא או לאיזה עסק באיזה אופן שיהי עם המנגד, והאומנם הרגעים האחרונים בעקבתא דמשיחא קודם ביאת משיח כדאי לבזבזם על הפלפולים לדחות טענות של הבל בה בשעה שיש לנצלם להפצת המעינות הם - תורת דא"ח? וקל להבין.

(ה'קכ)

EM

פנסאים

בשער: כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א עולה לתורה כשבסידורו נראה קובץ כ"ב שבט.

הופק ויצא לאור על-ידי מרכז ההפצה בארץ-הקודש - א"ח (ע"ר) © כל הזכויות שמורות

למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של א"ח: טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770 דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה מוקד 'ממש': 054-2248-770

דרושים

- נתיבים/תחקירנים לכתבות עם ניתוח חסידי
- גרפיקאי לחצי משרה לעבודה בבני-ברק

קורות חיים ל: 9156770@gmail.com

בודאי יגשו תומ"י לפעולות ממשיות

קיים עולם מלא עאכו"כ כמה נפשות, וכבר ידוע אשר פעולה מצוה אחת ואפילו חד פעמית, הרי יחוד זה למעלה הוא נצחי לעולם ועד (תניא ספכ"ה) ובפרט כשבכמה פעולות טובות ומצות זכה להיות הממוצע בזה. ויה"ר שיקוים גם בזה הפסק דמצוה גוררת מצוה, היינו שאצלו יתגדל החשק והמרץ לפעול בכל הנ"ל ובמילא יזמינו לו האפשריות למלא משאלות לבבו לטובה, בענינים הפרטים בבני ביתו וגם באחרים.

לאחרי בקשת סליחתו ובהקדים הידוע בענין גודל השלום שבשביל זה ניתנה כל התורה וכפסק הרמב"ם סוף הלכות חנוכה ולא עוד אלא שזהו דבר משנה כלי מחזיק ברכתו של הקב"ה, ארשה לי לעורר אותו ולזרוזו על החיזוק לרבות השלום בביתם, היינו כפשוטו בהנוגע לו ואל זוגתו תחי', שכנראה מבין השיטים וגם מבין שיטת השיחה שהיתה לי כאן ומצב רוחה (שטימונג), כדאית ההשתדלות יתירה מצדו להיות וותרן במדותיו ולהתייגע ככל יכולתו בזה, וכבר ידועה ההוכחה וגם בנגלה דתורה מגודל ענין זה, מה שאמרו רז"ל, שאמר הקב"ה ומצוה למחוק שמו הגדול הנכתב בקדושה ודוקא שם המפורש ודוקא על ידי כהן, ובלבד להטיל שלום בין איש לאשתו ואפילו כשהאשה מתנהגת באופן דקנוי ח"ו, ועאכו"כ באשה צנועה שגדלה את ב"ב לחסידות, שכל ההשתדלות בזה מצוה רמה ונשאה, ותקותי שישמחני בבשורה טובה שעושה בזה ככל יכולתו ומתאים להוראת רז"ל שנשים דעתן קלה ישמח לב זוגתו תחי' באופן המתאים לה, היינו לא דורך אנגעצויגענקייט כי אם דוקא ע"י הסברת פנים וכו'. ובודאי שורותי אלה המעטות בכמות ג"כ תספיקנה ואחכה לבשו"ט.

בברכת הצלחה בכל האמור.

(ד'קב)

כל אחד מאנ"ש הוא שליח

מאשר הנני קבלת מכתבו מד' שבט עם הפ"נ ורשימות המוסגרים. כן נתקבל בעתו מכתבו שלפני זה מא' טבת. ותקותי שלעת קבלת מכתבי זה קבל גם ידיעות מהטבת מצב בריאות ב"ב שי', ובמ"ש אודות השטראלען להראש בהנוגע לבריאות... כמדומה כבר כתבתי פעם, שטפול זה דורש זהירות יתירה. והרי ישנם כמה טפולים שאין בהם אחריות, וכמה טפולים שאין בהם עכ"פ אחריות כ"כ ויודעים התוצאות מהם יותר ברור מאשר תוצאות טפול של שטראלען.

בטח ניצלו את היום של ההילולא בענינים ואופנים המתאימים, לא רק בהנוגע לתלמידים ומורים אלא גם בסביבתו ובהעיר. וכמדומה כבר כתבתי שבכלל צריך כל אחד מאנ"ש הנמצא באיזה מקום שהוא, להביט על עצמו כשליח מנשיאינו הק' וצריכים להפיץ תורתם הדרכותיהם ומנהגיהם בכל הסביבה העיר והמדינה. וע"ד מרז"ל אחד מכם גולה לברבריא וכו'. וכיון שתפקיד זה הוטל

בודאי יגשו תומ"י לפעולות ממשיות, וכפסק המשנה, לא המדרש עיקר אלא המעשה, ובפרט ע"פ הידוע בדיוק הבעש"ט במה שנאמר, בארץ צי' ועיף גו' בקדש חזיתך, וכיון שבזמן האחרון נראתה חלישות גדולה בפעולות צעירי אגו"ח בירושת"ו, בודאי יעורר זה אצלם תוספת התאמצות וע"ד כתוב הנ"ל.

ובזה להעיר על מה שכתבתי זה כ"פ להנהלת ישיבת תורת אמת, שעל כל

האברכים הנשואים ובפרט אלו שנתקבלו בזמן האחרון, לנדב מזמנם בכל יום לעסקנות בכרם חב"ד, וההנהלה ענתה לי, שמוכנים האברכים מצדם למלאות חובתם וזכותם זו, ומסרו עד"ז לצעירי אגו"ח שיתייעצו עמהם ע"ד האופן הכי מועיל לנצל את כשרונותיהם זמנם ומרצם. ולפלא שכנראה עד עתה לא נעשה בזה דבר מצד צעירי אגו"ח, ומהנכון שיפגשו בהקדם עם הנהלת ישיבת תורת אמת וברשותם להראות להם מכתבי זה, ולטכס עצה בכל האמור.

בודאי למותר להעיר, אשר כמו בכל עבודה התחלתה נכון שיהי' הבאה בחשבון וע"מ לחזק הענינים הקיימים מכבר, אבל במשך זמן קצר ככל האפשרי להוסיף עליהם ותקוים הבטחת רז"ל כל המוסיף מוסיפין לו.

בברכה לבשו"ט.

(אגרת ד'קט)

לנצל את יום ההילולא

מאשר הנני קבלת מכתבו מד' שבט עם המוסגר בו, ובטח ניצלו את יום ההילולא באופן המתאים בהנוגע לעצמו ובהנוגע להשפעה בכל הסביבה, שהרי זהו ה' רצונו הפנימי של בעל ההילולא כלשון המשנה, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, אפילו שנקראים בשם בריות בעלמא (תניא פרק ל"ב) ולקרבת לתורה, ולא לקרב ולהתאים (צופאסען) התורה אליהם, וכמדובר בהתועדות דיום ההילולא...

(ד'קכ)

מצוה גוררת מצוה

מאשר הנני קבלת מכתבו מאז, וזה עתה הפ"נ מיום ההילולא שיקרא בעת רצון על הציון הק' של בעל ההילולא כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

נהניתי ממ"ש אודות ההצלחה בקרב לב אחדים מבני ישראל לעניני תורה ומצותי, ואם בהנוגע לנפש אחת שנו חכמים שהוא כאילו

הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

בידעי יחסו לעניני ליובאוויטש וחב"ד וכמאמר רז"ל מעלין בקודש, ומה לנו קדושה גדולה יותר מיחס טוב לבנ"י שהוא כלל גדול בתורה וכמאמר רבי עקיבא על הכתוב ואהבת לרעך כמוך, שלכן תקותי תאמצני אשר מוסיף ביחס זה, וביחוד אשר בטח מתקרב זמן הדיון דעניני קרן הצלה דמחנם הט' והחלוקה, בודאי יצרף מחשבתו הטובה למעשה, ובפרט שהצורך בעזר זה הולך וגדל כידוע בודאי גם לכת"ר עד שפרץ ההכרח גדרי העתונים וגם הם התחילו להתענין במצבם של מאות ומאות אלפים מבני ישראל מגזע הספרדים.

ובענינים כמו אלה נזכר הנני בפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר, שאמר בבואו לארצוה"ב בפעם השני' אף שמנהג העולם שאין רוצים בהתחרות און נאכמאכען, הנה שיטת ליובאוויטש בכלל ושיטתי בפרט, שהלואי ויתרבו מספר הרוצים לעבוד בשטחי עבודתו הוא ובאופנו.

ונפלא אשר גם בעבודה זו כמו בכו"כ נקודות בפעולותיו ובעניניו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, נראה השתוות מנשיאי ישראל בימינו, שהנשיא בימינו בלשון התקו"ז אתפשטותא דמשה, אשר אפילו יהושע משרתו שלא ימיש מתוך האהל, בכ"ז הציע לו, כלאם, עכ"פ כדרז"ל הטל עליהם צ"צ, ותוך כדי דבור ענה רועה ישראל נאמן, ומי יתן כל עם ה' נביאים, כי יתן ד' רוחו עליהם, זאת אומרת שאפילו אינו מדייק שיהי' דוקא באופן האמור לפני זה ע"י הקב"ה ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם באופן האמור לפני זה ע"י הקב"ה ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם, אלא ישר את רוחו עליהם... וכן"ל ת"ח מראש על השתדלותו ככל יכולתו. בהקצבת עזר לעבודתנו בהאמור ובמדה היותר גדולה האפשרית.

בברכה.

(ד'קמז)

עכאו"א מאתנו, בודאי שעוד מקודם לזה ניתנו לו הכחות למלאותו כדבעי ומתוך הרחבת הדעת.

בברכה לבריות - לו ולכל ב"ב שי' ולבשו"ט בכל האמור.

(ד'קכא)

דרישת השעה

מאשר הנני קבלת הפ"נ שלו בשבילו ובשביל ב"ב שיחיו ובעת רצון יקראוהו על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, ויה"ר שיוכל לבשר טוב בהאמור שם.

בודאי למותר לעוררו על דרישת השעה אשר כאו"א ובפרט מי שהשגחה העליונה העמידהו להיות משפיע על הנוער ר"מ ור"י להחדיר במושפיעיו רוח יראת שמים טהורה ואהבת השם אפילו אם ענינו הרשמי הוא לימוד פלוני ולא החדרת דחילו ורחימו, ובודאי לדכוותי האריכות בזה אך למותר.

תיקן כ"ק מו"ח" אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע שלשת שיעורים השוים לכל נפש בחומש תהלים ותניא, והם: א) אמירת שיעור תהלים - כפי שנחלק התהלים לימי החדש - בכל יום אחר תפלת הבקר, ב) לימוד פרשה חומש עם פירוש רש"י מהסדרה של השבוע - ביום א' מהתחלת הסדרה עד פרשה שני, ביום שני מפרשת שני עד שלישי וכו' - ג) לימוד שיעור תניא בכל יום - כפי שנחלק כאן התניא לימות השנה. ומהנכון שעכ"פ ישמור אותם מכאן ולהבא.

בברכה לבשו"ט.

(ד'קמא)

ליובאוויטש בעד תחרות!

נעם לי לקבל פ"ש ממנו ע"י הרה"ח אי"א נוי"נ רב פעלים מו"ה שלמה זלמן שי' העכט, וכבקשתו יזכירוהו וב"ב שיחיו על הציון

מהם דיני ומנהגי חמשה עשר בשבט?

בני יומן, כשם שהיה מתחילת ברייתו של עולם.. נסתלקה הבאר [נסתלקה הטובה].. אבל לעתיד, אין הקב"ה עושה כן [אלא יחזור המצב לקדמותו כמו לפני החטא].

אמנם, כאן אכן מתעוררת שאלה מעניינת, הלוא אנו יודעים שישנו איסור 'ערלה' ואסור לאכול את פירות האילן משך שלוש שנים מיום הצמיחה (גם מכירה או הנאה אחרת מהפירות אסורה), ואם כן איזו תועלת תהיה מהצמיחה המהירה של הפירות מהאילן?

יש המתרצים זאת על פי דברי האבן עזרא' שהטעם לאיסור ערלה הוא מפני שבשלושת השנים הראשונות הפירות מזיקות, ולכן לעתיד לבוא שהפירות יהיו משובחים וטובים מיד ביציאתם, שוב לא יחול עליהם איסור ערלה ויהיה ניתן לאוכלם.

אמנם ישנם שכתבו מפורש שגם בזמן הגאולה יחול איסור ערלה (ואדרבה, אז יהיה איסור זה מן התורה לכל הדעות), ולשיטתם צריך לומר, כי עיקר ההנאה תבוא רק לאחר שלוש שנים, שגם אז העץ ימשיך להוציא פירות בכל יום (כלשון הגמרא "עתידי אילנות [בימות המשיח] שמוציאים פירות בכל יום"), ואז יוכלו ליהנות מהפירות בכל יום.

הרבי מלך המשיח שליט"א אומר, כי הצמיחה המיידית של הפירות נועדו לא רק להנאת האדם כי אם גם להדגיש שדבר ה' שולט בכל הבריאה, ו"זהו החידוש שיהיה לעתיד לבוא בימות המשיח, שלא יהיה הפסק בין הפעולה והצמיחה בגשמיות, לפי שלעתיד יהיו הדברים הגשמיים בהתאחדות עם שרשם ומקורם - דבר הוי"ה" ולפי זה מובנת התועלת שבצמיחת הפירות גם בשנים הראשונות.

במים אם יש סימני נגיעות. אם נגוע - אין להשתמש. אפשר להעביר את שכבת המים העליונה לצלחת לבנה להקל על זיהוי התולעים.

רימון - מגידול מסחרי אין צורך בבדיקה, מגינה פרטית עלול מאד להיות נגוע בתולעת גדולה.

תמרים יבשים - יש לחצות, להוציא את הגרעין ולבדוק היטב את שני החצאים משני צידיהם כנגד האור.

ליצי, פאפאיה, קוקוס - מוחזקים כנקיים ואין חיוב לבדוקם.

פטל, תאנים יבשים, תותים - ראוי שלא להשתמש.

הלכתא למשיחא - האם יוכלו ליהנות לעתיד לבוא מהפירות שיוציאו האילנות ביום הנטיעה שלהם (מצד איסור ערלה)?

תשובה: חכמינו ז"ל אומרים: "מניין שהארץ עתידה להיות נזרעת ועושה פירות בן יומה? תלמוד לומר "זכר עשה לנפלאותיו" (תהלים קיא, ד) [כלומר, כבר בתחילת הבריאה עשה זכר לנפלאות העתיד, שבתחילת הבריאה הייתה האדמה מצמיחה פירות באותו יום שנזרעה], וכן הוא אומר "תדשא הארץ דשא עשב" (בראשית א, יא) - מלמד שבו ביום שהייתה נזרעת, בו ביום עושה פירות". אם כן לעתיד לבוא יוציאו האילנות פירות באותו היום שבו יטעו אותם.

גם בתקופת המדבר נעשה נס כזה, כפי שמתואר במדרש: "כיון שישאל יצאו ממצרים והיו מהלכים במדבר... היה כל שבט ושבט עושה לו אמת המים והיה נוטע בו תאנים ורימונים ועושים פירות

מבואר בשיחות הרבי מלך המשיח שליט"א, שמנהגו לאכול בט"ו בשבט מינים רבים מפירות האילן, ובפרט מפירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל. ומנהגו לאכול גם חרובים.

לפני האכילה חשוב לשים לב לבדוק את הפירות מתולעים.

להלן חלק מהפירות הנמכרים לט"ו בשבט ודרכי ההשגחה ודרכי הזהירות והטיפול בהם מחרקים (רוב החומר בנוי על הספרים "בדיקת המזון כהלכה" להרה"ג משה ויא).

אגוזים - אגוזי פקאן בד"כ נקיים ואגוזי המלך מיעוטם נגועים. צורת בדיקת שני הסוגים האלו - לאחר הקילוף יש לבדוק מסימני נגיעות. נמצאו נגיעות אין להשתמש.

אגוזי אלסר (לוז, בונדוק) הינם נגועים לעיתים רחוקות. ופיסטוקים ואגוזי קשיו מיעוטם נגועים. בסוגים אלו יש לבדוק את כולם מבחוץ (לאחר קילוף), לחצות 10% מהכמות ולבדוק מבפנים. נמצא נגוע - יש לבדוק את כולם.

בוטנים - יש לבדוק את הבטנים מבחוץ אם יש סימני נגיעות. אם אין יש לחצות כ-10% מהכמות למדגם. אם יש נגיעות פנימיות צריך לחצות את כולם.

חרוב - יש לשבור לחתיכות קטנות (כ-2 ס"מ) ולבדוק מבפנים.

משמש יבש - יש לחצות ולבדוק מתולעים.

צימוקים - אלו הבאים מקליפורניה באריזה הרמטית מוחזקים כנקיים ואין חיוב לבדוקם. שאר הסוגים - יש להפריד ולהשרות כ-10 דק' במים חמים, לערבב ולהמתין שהמים יעמדו ולבדוק היטב

מאירים את העולם

"על-ידי ה"אור" של נרות שבת קודש מאירים את חושך הגלות ומבטלים אותו, ויתירה מכך - מגיעים לגאולה ובנין בית-המקדש ו"מראה לכם נרות של ציון", וזהו "והיה לך ה' לאור עולם", עד שחושך הגלות עצמו מתהפך לאור - "ולילה כיום יאיר".

(ע"פ לקוטי-שיחות חלק י"ז ע' 146)

שמירה הגנה והצלה מבצע נרות שבת קודש

לרגל כ"ב שבט
יובל השלושים

המבצע
נמשך אי"ה עד
ר"ח אדר
ה'תשע"ח

400 מזמינים
קופסאות נש"ק

100 מקבלים
קופסאות חינם!

חדש!
פמוט במארז
יוקרתי ומהודר
לילדות!

Mamesh

מרכז הפצה באה"ק

WWW.MAMESH.ORG 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

המבצע מוקדש לז"נ השליחה מרת חנה ע"ה סגל

ביום בו נגמרו המילים

כך

דרכם של טורים וכותביהם, שהם מגיעים יום אחד לאותו יום.

יום בו נגמרות המילים ואזלים המשפטים. בו המקלדת הופכת מידידה נאמנה לתפזורת לא הגיונית של סימונים שרק כח-העצמות יכול לחבר ביניהם. יום בו אריזת הקפה שחור מגיעה אל תחתיתה בדמי ימיה ובעורקים זורמת כמות לא תקנית של קפאין - ללא תועלת. היום בו העמוד נשאר ריק והלב מתמלא בתסכול. הקסת מתייבשת מדיו ומתמלאת בחידודי עפרונות וקצוותיהם הלעוסים.

מדוע? למה שיקרה שבר שכזה בערב י' שבט של שנת החיים? כל כך הרבה יש שיאמר, כל כך הרבה יש שיכתב. למה שלא תשלפנה פשוט מילים מילים של התקשרות, של י' שבט, של דור התשיעי-השביעי, של תקופת הגאולה, של השליחות, של המשיח שכבר פה ושל הזעקה התביעה והבקשה שמהדהדת בחדרי הלב, בחדרי הבית, ברחוב, ברחבי תבל.

'דעת תחתון', דווקא אחרי עוברו חויה טראומטית זו, הגיע לרגיעתו.

אין החידלון הזה, אלא יומו הגדול וראשית צמיחתו האמיתית של כל טור. דווקא הריסוק, דווקא האין, דווקא ההבנה המוחצת ששום דבר לא בכוחותיך שלך, שכל מה שבידך הוא אך ורק בכוחות של הרבי מלך המשיח שליט"א, דווקא הוא מצמיח שתיל טהור של אמת. למען תדע מי הוא הנשיא אשר הוא הכל. הבנה זו מאירה כיוון חדש שטרם ידעת. זה כבר לא עבודה שלך, רק תזוז הצידה ותן ל'דעת עליון' להתבטא.

הכל מתחיל שם בזאל הלא גדול - שיש אפילו מכנים אותו 'הקטן' - בהתוועדות י' שבט תשי"א ההיסטורית.

לחסידיים היה ברור שהחדב"נ המופלא שחור הזקן עם מבט ש"אין מילים לתארו" וההליכות האציליות צריך להיות הרבי, שנה שלמה הם דחפו ולחצו בכיוון. הוא הרי פשוט 'כזה' הוא פשוט רבי. אבל האם משהו חשב על הרבי מלך המשיח שליט"א בעצמו? מה זה אומר מבחינתו? האם משהו הקדיש

דקת מחשבה האם הרבי 'רוצה' להיות רבי?

אם ננסה להוריד את זה למושגינו המגושמים, הרבי לפועל עושה פה 'אתכפיא' אדירה, מוותר על חייו הפרטיים, על קורטוב 'רצונו הפרטי' ללמוד ולהעמיק בתורה, מכופף את טבעו ה'מרה שחורנ'יק, ומוסר את חייו למען הכלל. הוא בעצם 'עושה מה שהוא אומר לישראל לעשות' ויוצא לשליחות 'ביז משיח'ן.

בשביל מה? בשביל חיוך של יהודים, בשביל המשכת השכינה, בשביל רצון אלוקי ומתוך ביטול עצום ל'דער רבי דער שווער'. הרבי הרי רוצה שאתוועד.

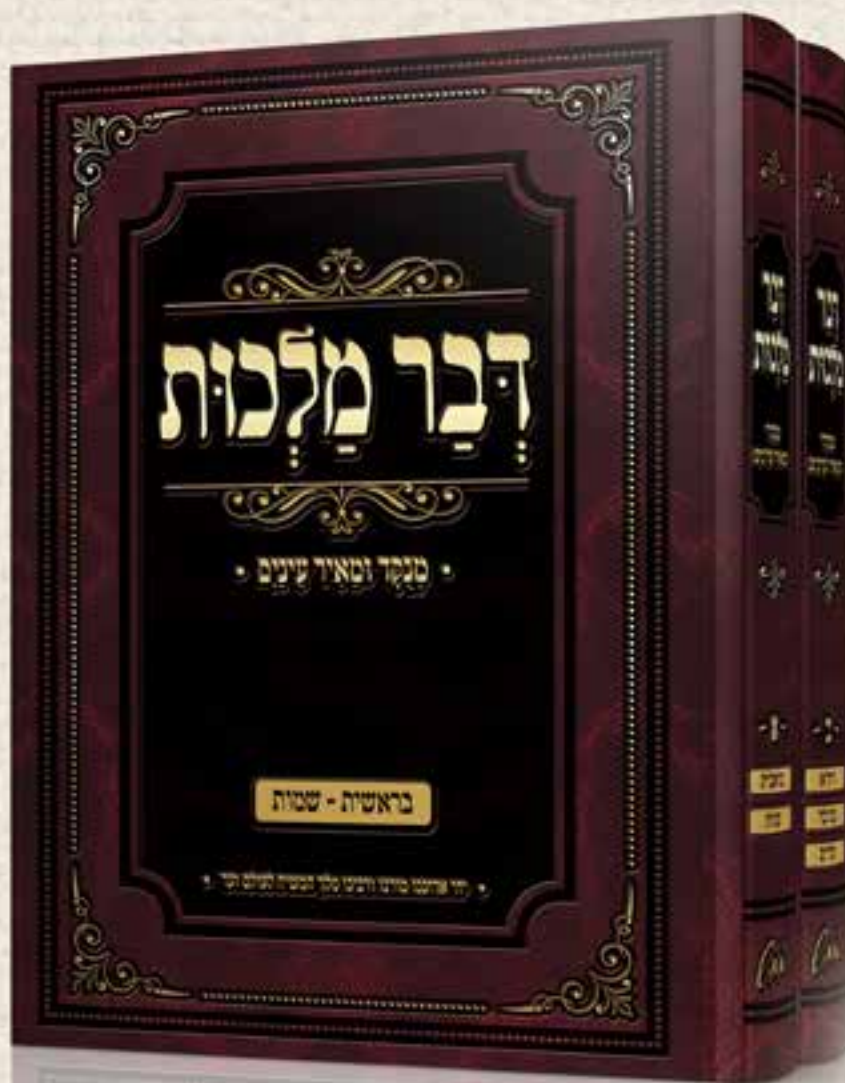
ואותנו הוא זיכה באותו מהלך ובאותו מעמד להיות חלק. להכנס ולהשתתף ולהרגיש שאנחנו עושים ומביאים את הגאולה - מה שמתברר כאמיתי.

זה מה הבנתי ביום בו נגמרו לי המילים.

אכן, אי לאו ההוא יומא, כמה מענדלאך (כמוני) איכא בשוקא?! (לא הרבה).

זהו, עלינו לדעת שהזכות שנפלה בחלקנו היא גם חובה, שלידע ולמעמד יש מחיר, שבן המלך גם צריך לשאת יום אחד בעול הממלכה ושעלינו פשוט להשיב טובה לרבי מלך המשיח שליט"א שמקדיש את חייו למעננו - להקדיש קורטוב מעצמנו ליהודים אחרים. אם לא את כל חיינו. ממש כמו הרבי. 'יכול כמוהו' בניחותא.

מה שלא היה נגלה לאחרים עליו באותה שנת תש"י-תשי"א הוא דורש מאיתנו: לצאת מכל טבע מכל תכונה מכל ענין אישי ורק להתמסר החוצה לזולת מי בחלוקות חומר, מי בעזרה ליהודים, מי בשיעוריו ומי בכתבת הגיגיו, מי בדרשותיו ומי בדוכניו ובמבצעי. היום הזה אומר בשבילנו יום של התמסרות. יום בו הנשיא התמסר לעמו, והיום בו אנחנו מתמסרים אליו.

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

מהדורה חדשה של דבר מלכות מנוקד ומפואר
בשני כרכים מהודרים, בעימוד גדול, מרהיב ומאיר עינים
ללא ראשי-תיבות ובתרגום של כל המילים מאידיש ומארמית
להשיג בחנויות הספרים המובחרות

☎ 077-5123-770 🌐 www.mamesh.org **להזמנות**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מאגזין "המשיח"

אלפי חסידי חב"ד הכריזו בניו יורק – "חי' מלך המשיח"

המשיח חב"ד חסידים הכריזו בלילה של חג חנוכה כי מלך המשיח חי. הם הכריזו על כך באמצעות פקקי דואר המגיעים אל חסידים ברחבי העולם. הפקקים נשלחו בלילה של חג חנוכה, ובהם נכתב: "מלך המשיח חי".

משיח כבר כן משלכו

בספר חב"ד נכתב: "משיח חב"ד חסידים הכריזו בלילה של חג חנוכה כי מלך המשיח חי. הם הכריזו על כך באמצעות פקקי דואר המגיעים אל חסידים ברחבי העולם. הפקקים נשלחו בלילה של חג חנוכה, ובהם נכתב: "מלך המשיח חי".

חב"ד חסידים הכריזו על משיח

המשיח חב"ד חסידים הכריזו בלילה של חג חנוכה כי מלך המשיח חי. הם הכריזו על כך באמצעות פקקי דואר המגיעים אל חסידים ברחבי העולם. הפקקים נשלחו בלילה של חג חנוכה, ובהם נכתב: "מלך המשיח חי".

המשיח כבר – מלך המשיח

בספר חב"ד נכתב: "משיח חב"ד חסידים הכריזו בלילה של חג חנוכה כי מלך המשיח חי. הם הכריזו על כך באמצעות פקקי דואר המגיעים אל חסידים ברחבי העולם. הפקקים נשלחו בלילה של חג חנוכה, ובהם נכתב: "מלך המשיח חי".

חצי יובל למעמד העולמי של קבלת המלכות

הסאטלייט של יו"ד שבט ה'תשנ"ג הינו שם דבר בדברי ימי ליובאוויטש | כראשונים וחדשנים בכל תחום טכנולוגי להפצת יהדות השתמשו בחב"ד בשידורי לוויין חובקי עולם כפשוטו עוד שנים רבות לפני המצאת האינטרנט | גולת הכותרת של השידורים העולמיים הינו השידור העולמי של יו"ד שבט ה'תשנ"ג אשר למרות כל ההתנגדויות היה אחד השידורים הנצפים והמעוררים ביותר שידע העולם החב"די בפרט והעולם הכללי אשר סיקר וצפה במעמד הזה בכל מרחבי תבל. חצי יובל לקבלת המלכות באישורו ובעידודו של הרבי מלך המשיח שליט"א

חיים בער לוין

השידור פרס כנפיו לתוך הבנין, בצד ארון הקודש הוכנה בימת המעמד המיוחדת, ולאורך צידו הדרומי, קושטו כתלי 770 בבד אדום ויפה. מתחת לשלט הגדול של "יחי אדוננו" התלוי לאורך הכותל הצפוני, נתלה שלט המתרגם את הכרזת הקודש לשפת המדינה, אנגלית - כיאה למעמד המפיץ את הכרזה זו לכל באי עולם.

השכונה לבשה חג כולם צעדו בבגדי שבת, וברחובות החלה המונית של חסידים לצד יהודים מכל החצרות, העדות והחוגים אשר הגיעו בהמוניהם, חלקם במכוניות ובאוטובוסים, אל "בית המשיח" ב-770. האולם התמלא עד אפס מקום, הפירמידות אוכלסו בתפוסה מלאה, כאשר מקומות מיוחדים הוקצו מראש עבור הצוותים הרבים של כלי התקשורת השונים, שהתמקמו יחד עם מצלמותיהם, מול פני המלך.

אחדות עולמית לקבלת המלכות

עשר דקות לפני תחילת השידור, פתח את הכינוס המנחה המיוחד, יו"ר "המטה העולמי לביאת המשיח" ומנהל צעירי אגודת חב"ד המרכזית, הרה"ח שמואל מנחם מענדל בוטמאן שניצל את הדקות שנותרו, והסביר בטוב טעם לנוכחים באולם את גודל המעמד, החשיבות והצורך להתנהג בהתאם, ובפרט כשכל העולם נמצא ומשתתף כאן איתנו בשידור ישיר.

השעון הורה על השעה 5:00 בדיוק, וה"סטאליט" נפתח באמירת קאפיטל צ"א לזכות הרבי שליט"א, על ידי הש"ץ הרה"ח משה טעלישעווסקי כשהקהל אומר אחריו פסוק בפסוק. אחריו פתח המנחה והבהיר את מטרת הכינוס, בו מתאחדים רבבות בני ישראל בכל תפוצות העולם, ומבקשים יחד מהקב"ה לגלות את מלכותו של הרבי שליט"א ולזכות להתגלותו המלאה והמושלמת - נאו!

הרב בוטמן הזכיר גם את דברי הרבי שליט"א בשיחת שבת פרשת שופטים ה'תשנ"א בה הודיע כי הבשורה של "הנה הנה משיח בא", נאמרת בתור נבואה וודאית, והדגיש כי "נבואה לטובה אינה חוזרת ריקם", בהמשך הזכיר גם את הפרשיות הנקראות בשבועות אלו, אודות גאולת עם ישראל ממצרים - כאשר משה רבינו בא והודיע לעם ישראל שעוד מעט ייצאו מהגלות, וגם אז היו שלא האמינו ואף לגלגו עליו, אך לבסוף הוא הצליח. "וכמו כן עתה" הוא המשיך וקושר זאת לזמן זה, בו "מנסים גורמים שונים ומשונים בעם ישראל להפריע לרבי שליט"א, אך ברור ובטוח הדבר אשר הוא יצליח ויציאנו מגלות זו, ויליכנו לארצנו הקדושה ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל,

"היום בו נגלה לעין כל אשר "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הוא אשר בחר בו הקב"ה לגאול את עם ישראל מהגלות, בו נמצאים אנו ברגעים קשים אלו, ובאופן שכל העולם כולו מכריז והכריז "יחי" ובו ברגע ללא כל העלם והסתור" במילים אלו נפתח יומנו של אחד התמימים, המתאר את מעמד ה"סטאליט" ביום ראשון, ט' שבט - ערב יום הבהיר יו"ד שבט ה'תשנ"ג.

התרגשות עצומה אפפה את עדת החסידים בעולם כולו, וכמובן ב-770 עצמו הייתה הציפייה גדולה במיוחד, ואווירת כוונות חגיגית ניכרה בשכונת המלך. ניסיונות המניעות והעיכובים של המתנגדים שרצו לבטל את המעמד, רק הגבירו את עוצמת הפרסום והרעש והבאלגן שניסו ליצור, העלו את הנושא לסדר היום וגרמו להתעניינות בקרב יותר ויותר כלי תקשורת, ביניהם גם כאלה שלא הגיעו לליובאוויטש זמן רב, כולל גם ב"סטאליט" של חנוכה...

התמימים, חיילי בית דוד, תלמידי הקבוצה 'תשנ"ג - עמלו ללא לאות במשך כל הלילה, על הכנת בית הכנסת לאירועי היום. בית חיינו רוקן מספסליו ושולחנותיו, שפינו את מקומם לקהל העצום שהגיע לחזות בפני הקודש. הדיווחים בכלי התקשורת החלו כבר מאמש, אך ככל שהתקרבה שעת השידור, עלה הנושא בראש מהדורות החדשות. העם כולו נדרך וציפה בכליון עיניים למתרחש.

מניעות ועיכובים עד לרגע האחרון...

בחצות היום, הגיעה ניידת השידור וחנתה מול 770. בעוד הקהל המסוקרן מתאסף סביב הניידת וצוות הפעולה, ניגש אליהם א' (שאינו מתושבי השכונה) ואיים עליהם לבל יעזו להיכנס לבית הכנסת עם הציוד, והיה אם כן - יתבעם לבית המשפט! החילול השם יכול היה להיות חמור יותר, אילולי תגובתם הספונטאנית של קהל החסידים שהיה במקום, שהקים מחאה נמרצת ועצר את אותו א' ממעשיו.

תקרית מחוצפת זו, הכריחה את המארגנים לפרסם ולמחות על כך ברבים, לאחר תפלת המנחה. בהכרזתם הוקיעו את המעשה הנורא, שמלבד החילול השם שבו, הוא היה גם בבחינת "לכבוש . . עמי בבית"... חבל מאד כי כדי כך הגיעו הדברים... המחאה אכן עשתה את שלה, ומכאן ואילך רפו ידי המנגדים.

החל מרגע זה נכנסו ההכנות להילוך גבוה. צוות

מכתב הרבנים הכללי

"אין אחד דברי המלך כלום" המכתב השני

ניידת השידור מול 770

המנחה הרב שמואל בוטמן

החזן הרב משה טלישבסקי

"הגיע זמן גאולתכם!"

למשא המרכזי כובד ה"חוזר" הרה"ח יואל כהן שנאם בלשון הקודש:

"את הדברים שהרבי מלך המשיח שליט"א מדבר בזמן האחרון בנוגע למשיח וגאולה, צריך לחלק לשני חלקים: החלק הראשון, מה שעורר הרבי שליט"א לחזק את האמונה בביאת המשיח והציפיה לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא", ולקוות ולבקש מהקב"ה שתבוא הגאולה מה שיותר מהר - הרי דבר זה אינו חדש. תמיד היו צריכים להאמין! אלא שהרבי שליט"א רק חיזק ועורר על הקיים, ע"ד שאר המבצעים כתפילין, כשרות וכו', שגם קודם לכן היו צריכים לקיים זאת, אלא שמכיון שלא כולם נהגו כך, עורר עליהם כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א וחיזק אותם; וכן בענין האמונה בביאת המשיח.

החלק השני, מה שהודיע וביקש לפרסם בכל העולם ש"בעתיד הקרוב מאוד תהיה הגאולה", ובלשונו הק': "הגיע זמן גאולתכם" ו"הנה הנה משיח בא". זהו דבר שלא היה קודם לכן, שכן עד היום כל אחד היה צריך להאמין, אך לא ידעו בבירור אם זה עומד לקרות כעת או (עדיין) לא, ורק עכשיו ביקש הרבי שליט"א להודיע הודעה ברורה (שלא שמענו עליה עד היום מאף "גדול בישראל", משום שעד עכשיו המציאות לא היתה כזו; רק עתה כשאנו עומדים קרוב לגאולה, הודיעו מן השמים לרבי שליט"א והוא מסר זאת לכל ישראל) באופן חד משמעי, ועד כדי כך שבהודיעו הודעה זו ש"הנה הנה משיח בא", התבטא ואמר כי דבר זה הוא בגדר נבואה, וגם ציוה להדפיס זאת.

ביטחון מלא במאת האחוזים בנבואת הרבי שליט"א

ואף כי מובן ופשוט שהודעה זו קשורה עם הוספה בתורה ומצוות - אין מה לחשוש מ"שמא יגרום החטא", ואין בזה שום תנאי, היות והייתה כאן נבואה ברורה לטובה, שעל כך פוסק הרמב"ם שלא יכול להיות שינוי! אלא שבכדי שכל אחד יתכונן כראוי ולא יתבייש להראות את פניו... דרושה הכנה, וכפי שכל אחד יודע שכשמוגיע אורח, מכינים ורוחצים את הבית לכבודו, ולא מסתפקים בזאת אלא אפילו מקשטים הבית. וכך גם בענינו.

אנו בטוחים בכל מאת האחוזים! ובכוונה אינני אומר "אם ירצה השם", כי מה שייך לומר אי"ה? הרי הקב"ה בודאי רוצה בכך! שהרי הוא הודיע

כאן עבר המנחה לסקירה קצרה על נבואותיו של הרבי שליט"א בעשרות השנים האחרונות והתגשמותן המלאה - המעניקה לנו ביטחון גמור, כי גם נבואתו העיקרית של הרבי אודות הגאולה הקרובה תתגשם לעינינו בקרוב ממש. את דבריו סיים במעבר ללשון הקודש "ולאחינו בני ישראל הדרים בארץ הקודש, אמרו חז"ל 'אין הקב"ה מואס בתפלתן של רבים'. נבקש היום מבורא עולם ומנהיגו, שיתן לרבי את האות להתגלות במלוא עוזו ותפארתו, ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל תיכף ומיד ממש".

פסק דין להתגלות מלך המשיח

בשלב זה, כובד לשאת דברים חבר הבד"ץ דק"ק קראון הייטס הרב יהודה קלמן מארלואו, בדבריו הזכיר הרב כי "עתה עומדים אנו בסמיכות ליו"ד שבט, ואין צורך לומר את חשיבותו המיוחדת של יום זה בהתקשרות של חסידים לרבי, ומידי שנה 'מוסיף והולך' הרב סיים בברכה נלהבת ש"ישלח הקב"ה רפואה שלמה לרבי שליט"א תיכף ומיד ממש".

כעת הוזמן הרה"ח יצחק הכהן הענדל רבה של קהילת אנ"ש במונטריאול לשאת דברים. הרב הענדל הציע "בהזדמנות זו" לקרוא את הפסק-דין של הרבנים בענין ההתגלות, כפי שנפסק בעבר. והדגיש כי שעה זו הינה שעת הכושר מאין כמוה, ביום מסוגל זה, בו החל הרבי שליט"א לכהן כנשיא בישראל - ראוי איפוא לקרוא ולהכריז שוב את פסק הדין.

אחרי הקראת נוסח הפס"ד, הוסיף הרב הענדל שמכיון שישנם כאלו שאומרים ש"נאספו להם כמה נשים ואנשים ו'עשו להם משיח" - נאמר כאן "בריש גלי" שבזכות אותן נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים ובזכותן עתידין אנו להיגאל; אותם אנ"ש שמסרו נפשם ברוסיה ובאמריקה - הביאו את הקב"ה ואלוקות לכל בית יהודי.

יחד עם עזרתם של כל אחינו בני ישראל - בזכותם יקבל הרבי מלך המשיח שליט"א רפואה שלמה ויוליכנו לארצנו הקדושה, "געזונטערהייט, לעבעדיקערהייט און פריילעך/דיקערהייט" ויבנה מקדש במקומו וכו', והקב"ה יתן לו את הכוחות לזה. ומכיון שכתוב "אקרא לה' לא-ל גומר עלי", שצדיקים יש בכוחם לפעול בעולם - הקב"ה בודאי מסכים לפס"ד, ויהיה שינוי בטבע, ו"יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד".

המרא דאתרא הגאון החסיד הרב יהודה מארלואו

הגאון החסיד הרב יצחק הכהן הענדל

החוזר והמשפיע הגר"י כהן

הרב שניאור זלמן גורארי

הצייר ר' מיכל שוורץ

שעות ארוכות של ריקודים בכל המוקדים בעולם

גם את העובדה שברוסיה כולם מוכנים להתגלות המשיח, את דבריו סיים בהכרזת יחי נרגשת. אחריו עברו לשידור מפרזי, צרפת - שם דיבר הרה"ח הלל פּעוּזוֹנֶער מפרזי, אשר נשא דברים בענייני משיח בשפה הצרפתית וסיים אף הוא בהכרזת יחי.

הש"ץ הרה"ח משה טעלישעווסקי הוזמן לנגן "יהי רצון". שיבנה בית המקדש", וכחמש דקות לפני סיום השידור, שוב הכריז כל הקהל ג"פ "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ופרצו בשירת יחי. השמחה וההתרגשות היו עצומים והקהל רקד מעגלים-מעגלים, על גבי השולחנות והפירמידות למשך דקות ארוכות, יחד עם תזמורתו של ר' אלי ליפסקער שהנעימה את המעמד.

עם סיום הערב יצאו הכתבים לראיין את הקהל, וחרף המאמץ לשמוע תגובות של רגיעה ונחת, התפלאו עד מאד לשמוע מכולם ביחד וכל אחד לחוד, פה אחד, שהיו שמחים יותר לו היו זוכים להתגלות הרבי שליט"א בפועל ממש כמלך המשיח... כשנשאל המנחה הרב בוטמאן "האם הוא מאוכזב הערב" (מזה שמשיח לא בא), השיב: "היום, כמו גם ביום האתמול!"...

סיפור של הצלחה

בסיום תיאורו ביומן, מסכם התמים: "האירוע היה סיפור של הצלחה, וניתן היה בבירור לראות את השוני בין "סאָטעלייט" זה ל"סאָטעלייט" שהיה בחנוכה: בחנוכה היה זה בסימן של "לראות ולהיראות", וכתוצאה מזה ג"כ לא ראו את כ"ק הרבי שליט"א הרבה זמן, כך שמתוך החמישים דקות שהרבי שליט"א שהה במרפסת - ראוהו בעולם כחמש דקות..."

ואילו עתה, הסימן היה "לראות" בלבד, עקב השתוקקות העם לראות את המלך, וכל זמן שהותו של הרבי במרפסת, ראו אותו בעולם. כן יצויין שלווין זה היה בבחינת "השלמה" ו"תיקון" לקודמו. מה שהחסיר זה השלים זה, והפרסום העולמי דבשורת והבטחת הרבי שליט"א: "הנה הנה משיח בא", הגיע לכל מקום ופינה בעולם."

תכנית השידור כולה אושרה על ידי הרבי

בראיון מיוחד ל"בית משיח" מספר מנחה המעמד הרה"ח שמואל מ"מ בוטמאן אודות השתלשלות ארגון האירוע:

"הרעיון היה של כמה עסקנים, ביניהם הרב מנחם גערליצקי אשר התמסר ממש לכל האירגון כולו. התבוננו בשיחותיו של הרבי מהתקופה האחרונה, והגענו למסקנה שהגיע הזמן שכל העולם יקבל את מלכותו של מלך המשיח. בשל כך חשבנו שי' שבט, יום קבלת הנשיאות של הרבי הוא הזמן המתאים והראוי לכך, שמכל קצווי

זאת ע"י הנביא, ומדובר בכזה נביא שכל נבואותיו עד היום התממשו, ודוגמאות לכך לא חסרות, ותמיד ראינו שלא נפל מדבריו מאומה; ואם כן, ברור לנו שגם דבר זה שאמר, ועוד הוסיף שזה בתור נבואה - אכן כך יהיה! ומכיון שידועים אנו ברור שהדבר יתקיים, עלינו להתכונן לקבל את האורח ע"י רחיצת הבית מלכלוך - "סור מרע", וקישוט הבית - "עשה טוב", שעי"ז נהיה מוכנים לקבל את האורח הגדול, משיח צדקנו.

מתמסרים לרבי כמלך המשיח - בכל כוחות הנפש

הרגעים הבאים היו את שיאו של המעמד. הקהל עבר לתפילת ערבית, כאשר בסיומה יצא הרבי שליט"א למרפסת. האור נדלק, הווילונות נפתחו והמלך נגלה אל העם. הרה"ח שניאור זלמן גורארי' נשא ברכה נרגשת לרבי שליט"א "כפי שלפני 42 שנים, התקבל יום זה אצל החסידים, כיום בו הרבי שליט"א קיבל על עצמו את הנשיאות, ואנו התמסרנו לרבי בנפש, רוח, נשמה, חיה ויחידה - היום אנו מוסרים לרבי את הברכה "יחי המלך" ומתמסרים אליו כמלך המשיח.

את דבריו סיים בהכרזת משולשת של "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" כאשר הקהל כולו עונה אחריו, ופוצח מיד בשירת יחי אדירה. בעת זו מביט הרבי בקהל, ומתרומם כמה פעמים לראות גם את אלה העומדים תחת המרפסת, במבטו סקר הרבי גם את בימת הצלמים, שלא הפסיקו לרגע עם הבזקי התמונות והוידאו ממלך המשיח.

הרבי שליט"א נראה בפנים מאירות במיוחד, והחל לעודד מעט את השירה, שהלכה וגברה מרגע לרגע. בדקות הגילוי האחרונות, עודד כמה פעמים בתנועות חזקות בראשו הק' למשך זמן. הקהל המשיך לנגן בעוז, גם אחרי סגירת הווילון, עד לצאתו של הרבי שליט"א מבית הכנסת. כעת עלו הכהנים ובירכו את הרבי שליט"א ב'ברכת כהנים'. כעת נמשכה התכנית בחזרת מאמר "באתי לגני" על ידי הרה"ח יואל כהן.

הכרזת 'יחי אדוננו' בשידור חי מרוסיה וצרפת

בשידור ישיר ממוסקווא, רוסיה - דיבר הרב הראשי הרה"ח בערל לאַזאַר שביך את הרבי שליט"א והדגיש

זה התחיל במודעת הרבנים שהתפרסמה בשבועון 'כפר חב"ד' ומשם כבר לא היה צורך לפרסמה הלאה... תוך זמן קצר ביותר כבר דיברו על-כך בכל כלי התקשורת בישראל ומשם בכל כלי-התקשורת בעולם.

בעת האירוע עצמו נכחו ב-770 למעלה מעשרים נציגים מרשתות הטלוויזיה הגדולות ביותר בעולם. ששידורו את האירוע בשידור חי וישיר. נוסף על כך, בהשגחה פרטית היה אמור להתקיים באותו ערב משחק "סופר-בול" עולמי. משחק זה הינו חד-שנתי ובערב קיומו עיני כל תושבי אמריקה והעולם כולו רתוקות למסך הטלוויזיה. איש לא מארגן אירוע או מסיבה משפחתית בערב זה.

מליוני אנשים ישבו באותה שעה בביתם וציפו לתחילת המשחק, כשלפתע הודיעו כי פתיחת המשחק נדחית בכמה שעות, ובינתיים ישודר מעמד קבלת המלכות של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח. כמות הצופים הגיעה אם-כן לעשרות מליונים!

באופן מיוחד מיום רגיל, שהה הרבי במרפסת הפתוחה כשמונה דקות, דבר שהיה יוצא דופן בסתם מעריב של חול, ועודד נמרצות את שירת ה"יחי" מול עשרות מצלמות הטלוויזיה ששידורו את המראות למליוני צופים ברחבי העולם. נוסף על כך ראו אצל הרבי דבר מיוחד ביותר: הוא כיוון את מבטו לכל עדשת מצלמה בנפרד כך שלתוך כל שידור, "נכנס" מבטו של הרבי כמיוחד אליו! דבר זה חיזק אצל כולנו את ההרגשה שאכן הרבי מרוצה ומעוניין בפעולה הכבירה הזו של קבלת המלכות בהיקף עולמי זה."

(חלק מהחומרים נלקטו מהספר "ימי בשורה", עיתון בית משיח וחב"ד. אינפו ותודתנו נתונה להם)

תבל יוכלו לחזות כיצד הרבי יוצא אל הקהל ומעודד את שירת ה"יחי" ויקבלו עליהם את מלכותו של הרבי כמלך המשיח"

התכנית כולה הוכנסה לרבי שליט"א, וקיבלה את אישורו וברכתו. אבל הודות להתנגדותם של כמה עסקנים שטענו שאישורו של הרבי היה אך ורק לשידור בריכוזי חב"ד בלבד, ולא לשידור לוויין עולמי הנקלט בערוצי טלוויזיה הנצפים במליוני בתים בארצות-הברית - כפי שאכן הייתה התוכנית שלנו.

"אזהרה נוראה" בטלה ומבוטלת - אין אחר דברי המלך כלום!

התגלגלו הדברים עד שהבד"צ של קראון-הייטס, בי"ד רבני ליובאוויטש הכללי ובי"ד רבני חב"ד באה"ק, הוציאו, ביום רביעי ה' שבט, מכתב משותף, תחת הכותרת "אזהרה נוראה" בו נאמר:

"היות שנתפרסם אודות ענין הכינוס אור ליום י' שבט וכו' ענינים בלתי רצויים שעלולים ח"ו להביא לידי חילול שם ליובאוויטש, מצאנו לנכון להזהיר, שלא לעשות ח"ו טעלעוויזשען וראדיא לחוץ. כל ענין השידור רק אם הוא עבור אנ"ש ש' ולא לחוץ כי זה עלול לקלקל יותר מלתקן. כל הענין הוא רק עבור אנ"ש ולא חוצה".

אבל מיד למחרת, אחרי ששוב הראנו לרבי את התוכנית כולה ואת ה'קול-קורא' של הרבנים להשתתפות בזה והרבי הסכים וברך - פירסם המזכיר הרב יהודה לייב גרונר את סיפור הדברים בכתב, ובהמשך לכך יצאו הרבנים בהבהרה בה הם חוזרים מדבריהם הראשונים:

"לאור הסכמה וברכה מפורשת מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (ושנמסר על ידי המשב"ק הרב לייבל גרונר) לעשות סאטעלייט (הוק-אפ) ביום ראשון ט' בשבט בשעה 5:00 אחר הצהרים, הננו להודיע שאין לאחר דברי המלך כלום (וממילא הפתק שנמסר בשם הבד"צ בטל ומבוטל). עה"ח בשם בתי הדינים: הרב יהודה קלמן מארלאוו, הרב יצחק הכהן ש' הענדל והרב מרדכי שמואל אשכנזי".

בעקבות הגושפנקא הגורפת שקיבלנו, הצטרפו רבני אנ"ש ש' מכל רחבי העולם וחתמו על מודעות הקוראות לציבור להתכנס ביום יו"ד שבט לקבלת המלכות והכרזת "יחי אדוננו" בכל רחבי תבל. בכל קהילות אנ"ש בעולם כולו אירגנו "ווידאו" לווייני על מנת שיוכלו להשתתף במעמד הגדול".

עשרות מליונים ברחבי העולם צפו במעמד

הרב בוטמן ממשיך ומספר בהתרגשות על ההד הציבורי העצום שיצר המעמד: "עד היום הזה עוד לא היה כזה שידור עולמי מבית חיינו, כמו זה שהיה באותו מעמד.

השליחות השרשרת הדורות

כבר משחר קיומו של העם היהודי החל בו ענין השליחות; שליחות של שדכנות, שליחות להקמת בתי הוראה, שליחות ביד מישוהו אחר ועד לירידה לפרטי פרטים הלכתיים ומזוקקים כלפי הגברא והחפצא ופלפולים עד אין קץ בהגדרות המושג. גם משחר תנועת החסידות החלו מנהיגיה לפעול בשליחות עצמם ותלמידיהם למטרות שונות. **לרגל יו"ד שבט - ראש השנה להתקשרות מובאת בזה סקירה מרתקת אודות תנועת השליחות לאורך נשיאות רבותינו נשיאינו יחד עם התקדמות הבריאה כולה לגאולה האמיתית והשלמה.**

כתיבה ועריכה: יהודה בכר ומנחם אמיתי

הדור השביעי לגמור את המשכת השכינה למטה (ובעת שאמר זה בכה מאוד)...¹ היה זה קולו של חתנו של הרבי מליובאוויטש, רבי יוסף יצחק שהסתלק לבית עולמו לפני כשנה, החתן הצעיר שזה עתה קיבל עליו בגלוי את עול ההנהגה. של ליובאוויטש ובעצם של עם ישראל ושל העולם כולו.

מה היה שם באותו ליל חמישי בחדר הלא-גדול ששינה את פניה של התנועה? מה התחיל אז בזאל הקטן שהוציא את החסידות בעלת הכתבים העמוקים אל הרחובות? מה יש בה בשליחות הזו

יו"ד שבט ה'תשי"א. בית הלבנים האדומות - 770 איסטרען פארקווי, ברוקלין, ניו-יורק. בחוץ שורר קור מקפיא עצמות, ובפנים, בחדר לא גדול עומדים עשרות חסידים ומאזינים בשקיקה לרבי הצעיר שחור-הזקן שיושב ליד השולחן. קולו לא גבוה אך יציב ובטוח, קול של אדם מורם השולט שליטה מלאה בעצמו וכל הכבוד שסביבו זר לו. 'דירה בתחתונים' הוא אמר, שם נתאווה הבורא לשבתו, בדור השביעי זה יקרה. וגם סיפר על נשיאי חב"ד ובכה בכיה רבה. "דיבר אודות המוזכר בחצאי עיגול במאמר הנ"ל "וכל השביעין חביבין" ודיבר אודות התפקיד של

של הרבי מלך המשיח שליט"א שחיבר ארץ ושמים? ובעיקר, מה נשתנתה שליחות דורנו מהפצת היהדות בזמן מורנו הבעש"ט? ואולי גם, מה הקשר ביניהן?

"חסיד הוא מי שמוסר את עצמו לדרוש טובת זולתו"² מאז ומעולם חסידים היו שקועים בפעולה. הרבה לפני דור השביעי שבו השליחות היא חלק אינטגרלי מהווי חיים חסידי בו כל ינוקא יודע בבירור "מה הוא רוצה להיות כשיהיה גדול".

ועם זאת, גלגולים הרבה נתגלגלה 'הפצת המעיינות' עד שהגיעה לממדים האדירים של מעצמת השליחות של הרבי. לבשה והוסיפה צורות ואופנים, עד כי הרבי מלך המשיח שליט"א שהוא השביעי, הורידה למטה בארץ.

השליחות אצל רבותינו נשיאנו

ראשית התגלותה של תנועת החסידות, לא בכתבים וברעיונות עמוקים הייתה אלא בפעולות עם הזולת. תורת החסידות התבטאה אז ברעיונות קצרים מופשטים, שמחה, אהבת ישראל והודאה לה'. ועיקר השליחות דדור הבעש"ט ובני חבורתו הק' היה הקצת עם ישראל והעולם מהעלפון בו היה שרוי. (ואולי יש לומר ששליחות זו הכי דומה לשליחות דורנו. נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן. וכי מה עשו הבעש"ט ובני חבורתו הק' אם לא לגרום ליהודים לחייך ולעודד אותם לקיים את מצוות השי"ת חרף מוראות הגלות?)

בעצם, מעת החל שמשה של תורת החסידות לזרוח בעולם, זכה עניין ה'נתינה לאחר' להסתכלות מיוחדת ולאור אחר. הוא הדבר שייחד את בני החבריה קדישא משאר פרושי וגדולי העדה. הם אלו אשר התייחסו לעם שבשדות, ליהודים הפשוטים. חיזקו אותם במילה טובה ונהנו לשמוע מהם דברי תודה להשי"ת.

ידועות ומפורסמות אמרותיו הטהורות של מורנו הבעש"ט אודות אהבת ישראל, ובכללן: "אהבת ישראל היא השער הראשון המוביל לחצרות ה'",

"...כיוון שליהודי יש בתוכו "חלק אלוהי ממעל", אזי כשאוהבים את היהודי, את פנימיותו, ממילא אוהבים את הקב"ה"³; "...נשמה יורדת לעולם הזה וחיה שבעים-שמונים שנה, כדי לעשות ליהודי טובה בגשמיות ובפרט ברוחניות"⁴; (הרבי שליט"א מפליא במעלת אותה טובה: "מדובר ביהודי הלומד תורה ומקיים מצוות בכל יום ויום במשך שבעים-שמונים שנות חייו... ואף-על-פי-כן אומר הבעש"ט, שירידת הנשמה בגוף יכולה להיות לא בשביל קיום כל התורה והמצוות... אלא כדי לעשות טובה - פעם אחת ויחידה - ליהודי שני! ועד כדי כך, שאפילו אם האדם חי לא רק "מי שנתינו בהם שבעים שנה", אלא 'אם בגבורות שמונים שנה' - כל זה הוא כדי לעשות טובה אחת ויחידה ליהודי שני"⁵). ידועה אמרתו של הרב המגיד: "...הלואי היו נושקים הספר תורה באותה האהבה, שהיה מורי מנשק את הילדים בהולכיו אותם אל ה'חדר' כשהי

"באהלפער" (=עוזר למלמד)⁶. וכהנה רבות.

מעלפון להכנה לגאולה

מאותה נקודת ציון הלכה ונתעצמה עבודת ההפצה שבעת מונים ונשתכללה עם כל דור. יעדים נכבשו בזה אחר זה והרכבת דהרה. בזמן המגיד ממעזריטש מטרת הפצת הייתה עוד לעורר את העולם מעלפון, לתת טיפה מאבן המלך לתוך פי הנסיך, אך כשעלה רבינו הזקן על כס ההנהגה - ועוד יותר "אחרי פטרבורג" [ביטול הקטרוג על חסידות שאז הפצת החסידות קיבלה תנופה] - הוא סימן את המטרה הבאה. הכנת העולם לגאולה על ידי גילוי פנימיות התורה באופן המוסבר בשכל.

בכל דור מאז הייתה קפיצת מדריגה. כמו שהרבי שליט"א מסביר בנועם ובמתיקות ענין הקטרוגים החוזרים ונשנים על חסידות⁷ - במענה על השאלה: אם כבר נתבטלו הקטרוגים הראשונים על חסידות ואפשר לפרסם, מדוע שוב קשיים וקטרוגים? פעם מתנגדים ופעם משכילים, פעם ממשלות מושחתות ופעם משפטים פדרליים? אלא, מסביר הרבי, שבכל דור השתכללה הפצת המעיינות ועלתה מדריגה ובמילא התעורר קטרוג על החידוש בהפצה.

כך עובר חוט השני של עבודת השליחות אצל כל רבותינו נשיאנו אשר כל אחד בדורו הביא והפיץ את מעיינות החסידות באופן וברובד נוסף - ואצל כולם-כולם הייתה אהבת ישראל חלק חשוב ונדבך עיקרי בעבודת השליחות:

- בדורו של רבינו הזקן הייתה הפצת החסידות באופן של הבנה והשגה - 'תפרנסון מיניה', תנופה חדשה שלא היתה מעולם, ואשר עוררה את הקטרוג הידוע. ואהבת ישראל - כך תבע צריכה לתפוס עד מיצוי הנפש⁸.

- אדמו"ר האמצעי ביאר והרחיב את תורת אביו - שהייתה ברובה בקיצור - בשפע רב, באופן דרחובות הנהר, עד שתבע מחסידיו שידברו בפגישותיהם ענייני חסידות עמוקים. באותה תקופה הצטרפו עשרות אלפי חסידים לליובאוויטש. ובנוסף, שלח את חסידיו לפיתוח עיירות הספר בדרום רוסיה וליישב בהם משפחות יהודיות שיתפרנסו מעמל כפיים.

- הרבי הצמח צדק חיבר חסידות ונגלה בבקאות מדהימה, ונסע בעצמו מפעם לפעם כדי לעודד את רוחם של הנערים הקנטוניסטים.

- אדמו"ר מהר"ש מעודד את חסידיו לצאת ולהפיץ דא"ח וטובע את הפתגם "לכתחילה אריבער" שהיה לימים אחד מיסודי עבודת ההפצה. אחת מהדוגמאות הבולטות להפצת החסידות בזמנו היא הברכה המיוחדת שהעניק לחסיד ר' שמואל דוב מבזריסוב שיוכל להמשיך להשפיע חסידות מבלי להתקשות בדיבור⁹. הלה היה מדבר שוטף רק בעת שלימד חסידות והעיד על עצמו כי "הוא

2 סה"ש קיץ ה'תש"ע ע' 32 וע' 33. וראה ג"כ פתגם כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (סה"ש תש"א ע' 136 ואילך). "א" חסיד איז אַ לאַמטערנשציק".
3 היום יום י"ב מנ"א.
4 היום יום ה' אייר.
5 לקוטי שיחות כרך כה, עמ' 389.

6 היום יום ט"ז תמוז.
7 לקו"ש ח"ל י"ט כסלו.
8 היום יום יח מנ"א.

גולם של הרבי".

● הרבי הרש"ב קובע ציון דרך היסטורי בהפצת המעיינות והכנת העולם ביסוד תומכי תמימים בח"י אלול תרנ"ז: "ישיבה שתוציא תלמידים בעלי מסירות נפש על תורה ועבודה בדרכי חסידות חב"ד". עד לקביעה הברורה שבאה 3 שנים מאוחר יותר, בשמחת-תורה תרס"א, "תלמידי תומכי תמימים - חיילי בית דוד הם הנלחמים באותם אלה אשר "חרפו עקבות משיח"¹⁰". שליחות שאגב, הושלמה בדורנו¹¹. היו לו מאמרים קבועים לזיכרון העולם שהמפורסם בהם הוא "וידעת מוסקבה" ובדורו החלה - כלשון קדשו של הרבי שליט"א - "שלימות הענין והפצת המעיינות חוצה"¹².

צעד ענק נוסף לקראת הכשרת העולם לגאולה.

בתקופתו, אחר המהפכה הקומוניסטית בשנת תרע"ז, גם החלה תקופה חדשה של שליחות תוך מסירות נפש בפועל. הרבי נ"ע שלח שלוחים לכל עיירות ישראל בברית המועצות: ברוסיה, גרוזיה ובוכרה, ע"מ להקים מקואות וחדרים.

● פעילות זו הלכה והתעצמה בשנות נשיאותו של הנשיא השישי 'דער רבי דער שווער' אדמו"ר מוהריי"צ שכדרך החסידות לא מסתפק בקיים והוא הראשון לשלוח שלוחים לאפריקה, אמריקה, ואוסטרליה. הוא מרחיב את תומכי תמימים עם סניפים ברחבי תבל, אף ממשיך לשלוח שלוחים לרחבי רוסיה הגדולה הנתונה באותה עת תחת שלטון הרשע, תוך ידיעה מוחלטת שעבור רבים תהיה זו שליחותם האחרונה על-אדמות. בעשר שנותי האחרונות, מתמקדת עבודת ההפצה בתכלית שלה - 'חוצה ממש' - בהגעתו של אדמו"ר מוהריי"צ אל חצי כדור התחתון ופעולותיו הבלתי מתפשרות שם. 'אמריקה אינה שונה' לא הייתה סיסמת פעילות גרידא, היה זה סימון מטרה, שהושגה ללא ספק.

אחד מחידושי - מציין הרבי שליט"א מלך המשיח¹³ - הוא השתדלותו המיוחדת של הרבי הריי"צ בלימוד-תורה וחינוך של נשי ובנות ישראל וטף, שזהו חידוש שלא מצינו דוגמתו באופנו הנרחב ובזרועותיו החובקות עולם.

9 ס' התולדות.

10 לקו"ד ח"ד. ס' השליחות תש"ב ע' 141.

11 שיחת ש"פ וראת תשנ"ב.

12 'דבר מלכות' וראת תשנ"ב סעיף י'.

13 'דבר מלכות' בא תשנ"ב בסופו.

14 שם.

השליחות בדור השביעי

כל זאת עד לדורנו אנו. באותו מעמד של י' שבט תשי"א, באותו חדר לא גדול צפוף בשיירי של דור המסירות נפש ובקצפת אמריקנית טריה, משהו חדש התחיל. הילוך שטרם בא לידי שימוש שולב במערכת. דור של משיח. שליחות של משיח.

מה התחדש בשליחות של הרבי?

אם כל נשיא דור בשושלת ליובאוויטש הינו מייצג את אחת משבע המידות, הרי שהרבי שליט"א הוא כנגד ספירת המלכות, ואשר על כך, בשליחות שלו שליט"א מתנקזים כל מעלות ותפקידי הדורות, עמקות ויתפרנסון מיניה דרבינו הזקן, רחובות הנהר דאדמו"ר האמצעי, מסירות נפש, עבודה פנימית וכו', והכל - הכל בהנגשה ובהפצה חוצה. לכל אדם, בכל גיל. באופן המתקבל בשכלו של כל אחד ואחד ובאמצעות שלל תקנות והוראות, החל ממסיבות שבת ועד ללימוד הרמב"ם.

וכלשונו הקדושה של הרבי מלך המשיח שליט"א: "את החידוש של דורנו לגבי הדורות שלפני זה רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה נוסף עד שלא בערך לגבי הדורות שלפני זה בעבודה והפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כלי לקבלת האורות הגדולים, הן בנוגע לבני - ע"י התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאומות העולם - ע"י הפצת השבע מצוות בני נח, כך שמאירים את כל העולם עם נר מצווה ותורה אור באופן דאתפריעו כל נהורין, שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא..."¹⁴.

נעמוד כאן על מספר חידושים - מיני רבים - בסגנון שליחות זו של הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

ישירות

נוסף על מעלת זיכרון העולם ושימור היהדות בדורות הקודמים, פונה הרבי בתהליך שהחל בשנות נשיאותו של הרבי הקודם ובאמצעות חסידיו אל הקהל עצמו. פשוט לפגוש יהודים ולזכותם התפילין ובשאר מבצעי הקודש. ומשנה לשנה הרבי שליט"א אף ממנה את העניין רובד לפנים רובד

ניצול יכולת העולם עצמו

אם בדורות מסוימים הרחיקו, נידו או הסתייגו מאמצעים ואופנים מסוימים, בדורנו הרבי שם דגש על ניצול כל העניינים הכי חומריים שיש לעולם-הזה להציע - אותה קידמה ממנה כל כך סלדו בדורות הקודמים - ורותם אותם ככלי יעיל בהכשרת העולם - והכל בכפוף להלכה כתנאי ראשון - כפשוט.

שליח עושה שליח

בשבת בראשית תשמ"ה יוצא הרבי - על יסוד מאמר חז"ל - בהצעה שכל שליח יוסיף ויביא שלוחים נוספים למקום שליחותו¹⁵. כאשר בשנים הבאות חוזר הרבי מלך המשיח שליט"א פעמים רבות על הוראה זו, והוסיף, שגם השלוחים החדשים ימנו שלוחים נוספים, עד אין סוף¹⁶.

גלובאליות

'יציאה מהקופסה' זה אחד השלבים הראשונים הנדרשים בעבודת השליחות, אולת לקרוא הלך בנימוסא, שימוש בהנהגות, אופי, ותנאי כל מקום כדי ליעל ולמקסם את הפצת היהדות. תהליך שמסמל חוסן אדיר של שיטה, שאינה משתנה ולא נגרעת בשום מקום, מצב או תנאי מזג אור.

חוצה שאין חוצה ממנו

התכלית בעבודתו ודורו של משיח הוא ה'חוצה' דייקא. זהו היעד והמטרה. לכן מתמקדת השליחות של הרבי מלך המשיח שליט"א דווקא ב'רחוב' דווקא ב'בית הלכות'. שהוא יזעק אלוקות, שהעולם יכיר.

הדפסת תניא

בכל מקום, גם במקומות נידחים וזניחים לכאורה הודפס התניא בהוראתו הישירה של הרבי. לזכך את העולם ולא רק להביא את המעינות לאותם מקומות, אלא שאתרי הדפסה אלו יהפכו בעצמם להיות מקור הפצה. עד היום נדפס התניא באלפי ערים במדינות שונות.

7 מצוות

אחד מחידושי הדור הוא ללא ספק ענין 7 מצוות בני נח. עבודתו של משיח לא מסתכמת בהכנת בני ישראל, אלא הוא פועל על אנשי העולם כולו. כך מצאה את עצמה יום אחד החסידות שיסודה בהררי קודש, פועלת במישורי 'חוצה' שלא נשמע דוגמתו מעולם.

כל יהודי שליח

עוד אחד מחידושי הדור הוא, שכל יהודי, אף בעל ידיעות קצרות, הפך למשפיע. אולי ענין זה הוא (בדרך אפשר) בתור ההכנה לייעוד הגאולתי של "לא ילמדו עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי".

על כל אדם מוטלת השליחות הלזו. מצעירים דלי ידע ביהדות ועד לגדולי החסידים, ה'משכילים' וה'עובדים'. מנער ועד זקן, טף ונשים, וכתורת הרבי מוהריי"צ בעניין, שעל יהודי להשפיע. גם אם כל ידיעותיו ביהדות מסתכמות באות אחת, עליו להעבירה הלאה. ללמדה ליהודי נוסף.

משל משלו בה מושלי משלים בשליחות הזו: מלך אחד שמשל בכיפה, שבבעלותו ארמון אדירים, היכלות ובוסתנים ובתי שעשועים. ולו אנשים רבים לאין ספור שעבדו בשירות בית המלוכה - אולי חצי מיושבי אותה המדינה קשורים היו לארמון וליושב בו. מתוכם שרים נכבדים, יועצים, אנשי תחזוקה ותפעול, ועבדים פשוטים. לימים, קיבל המלך מברק בו הוא מתבשר על ביקורו של אביו אותו לא ראה רבות בשנים. דא-עקא, הביקור יועד להתקיים תוך יומיים מיום קבלת המכתב. או-אז כינס המלך את כל אנשיו, למגדולם ועד קטנם, ציווה עליהם להתפנות משלל עיסוקיהם ולהתגייס כולם כאחד - מהיועץ הבכיר ועד לעבד הצעיר - להכין את הממלכה כולה לקראת הביקור הצפוי. השרים הגדולים לא ממש מומחים בעבודות כפיים אלו, העבדים הפשוטים נדרשים לפעמים בשעת לחץ זו להפעיל שיקול דעת אישי, אך עתה אין פנאי לזוטות! על הממלכה להיות מוכנה! למערכה הזו כולם מגוייסים!

שליחות של משיח

כל ענינה של שליחות זו, כאמור, אינה אלא ענינו של משיח המחבר ארץ ושמים, הפועל דייקא ב'חוצה', בעולם, ומתוך העולם עצמו. הפורש חסותו ומקרב גם את עמי הארץ, המשפיע על הכלכלה והשלום העולמיים, הדורש אך טוב ושפע לכל יהודי והרואה רק את החיובי.

ואז, בכינוס-השלוחים אחד, נפלה הפצצה על החסידים. נסתיימה עבודת הבריורים. מעתה, שער חדש לעבודה. קבלת פני משיח צדקנו.

השליחות היחידה

אם השליחות של הרבי היא ניקוז של כל עבודת הדורות, אזי 'השליחות היחידה' היא ניקוז של כל עבודת דורנו. הכל, מפעולות המל"ח ומבצע חנוכה מימי הבראשית ועד 'חסידישע פרשה' שקיבל משנה חיות בשנות הנפלאות. הכל מקבל אור אחר ועובר דרך השער החדש והדרך הישירה והמהירה אותה סלל הרבי ישירות לגאולה.

ובלשונו הקדוש של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "...זאת אומרת: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת פני משיח צדקנו. וכמודגש בנושא הכינוס - "כל ימי חיך להביא לימות המשיח": כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו - בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ב"להביא לימות המשיח"¹⁷.

מאז ועד היום קיבלו השליחות והמבצעים תנופה כפולה ומשמעות נוספת כאשר לכל מבצע מתלווה משמעותו הגאולתית ובאופן כללי מסר של גאולה נודף מכל מצווה ופעולה.

הבריורים הושלמו. הכפתורים כבר צוחצחו, העולם כבר מוכן. אין זה כי 'שעת השיא' לגאולה האמיתית השלמה. אין זה כי אם הרגע האחרון לגלות והראשון לגאולה.

15 התוועדות תשמ"ה ח"א

16 י"ד שבט תשמ"ט. ועוד.

17 שיחת חיי שרה תשנ"ב.

ללכת בדרכם של אבותי ישראל

לראשונה בהיסטוריה יצא לאור ספר חינוכי לילדים, המביא את הסיפורים שמספר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במאמרו הראשון 'באתי לגני' ה'תשי"א. במאמר מספר הרבי סיפורים בעניין התמסרותם של רבותינו נשיאינו אל יהודים אחרים מתוך אהבת ישראל כנה ואמיתית, תנועת שליחות שכזאת הנותנת את הכוח לכל המקושרים אליהם ללכת בדרכם ולפעול את הגאולה האמיתית והשלמה.

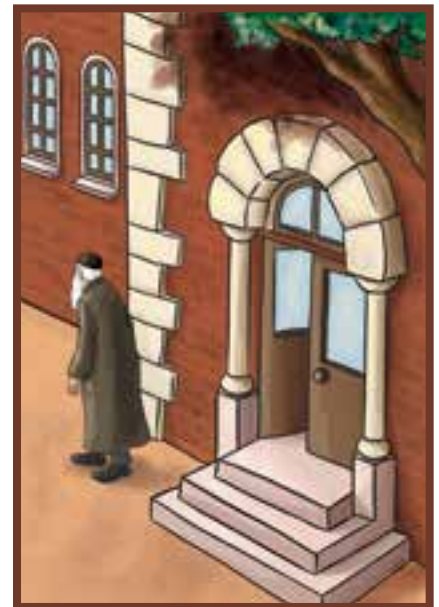
סקירה מאת יעקב ברודער

חודש ורבים כבר העניקו אותו לילדיהם שילכו בדרך ההתקשרות אל רבותינו נשיאינו.

לפניהם מוגש הקטע מהמאמר המקורי עם ניקוד מלא ומספר ציורים מרהיבים מהיצירה המופתית וההתקשרותית שיצאה לאור על-ידי ממש ותוכלו להשיג אותה בכל חנויות הספרים המובחרות.

בספר מובאים שבעה סיפורים מכל אחד מרבותינו נשיאינו. חמשת הסיפורים המובאים במאמר 'באתי לגני', ועוד שני סיפורים על הרבי הרי"צ והרבי מלך המשיח שליט"א.

את הסיפורים עיבד וערך המחנך הרה"ח מגדי הרשקוביץ, והם עוטרו בציורי אומן מרהיבים של האמנית א' ביתן כאשר על מלאכת העריכה מנצח הגה"ח הרב שמעון ויצהנדלר. הספר יצא אך לפני

נסח הספורים כפי שכתובים במאמר הראשון "באתי לגני" ה'תשי"א:

"ועל-דרך-זה הוא בהוראות נשיאינו שמה שתבעו מהמקשרים ושיכים אליהם הנה הם בעצמם קימו ועשו כן. ומה שגלו לנו שקימו זה, הוא כדי שיהיה לנו יותר נקל לקימם.

וכמו בהענין דאהבת ישראל שיש בזה כמה וכמה ספורים מכל-אחד-ואחד מהנשיאים. ולדגמא מכבוד קדשת אדמו"ר הגזון שהפסיק בתפלתו והלך וקצץ עצים ובשל מרק והאכיל בעצמו לילדת, מפני שלא היו אנשים שם בבית.

מכבוד קדשת אדמו"ר האמצעי, איך שנכנס אליו אחד ליחידות והתאונן על הענינים שאברכים מתאוננים עליהם. וגלה אדמו"ר האמצעי את זרועו ואמר לו הלא תראה שצפד עורי על עצמי גו' וכל זה הוא מהחטאת-נעורים שלך. אשר מוכן הפלאת ורוממות מעלת כבוד קדשת אדמו"ר האמצעי בכלל ובפרט מאלו השיכים לענינים כאלו, ומכל מקום היה ההתקשרות עמם כל כך עד שמצד הענינים שלהם שהיו שלא כדבעי למהרי, פעל עליו חלישות הבריאות ביותר, עד שצפד עורו על עצמו.

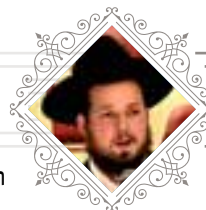
מכבוד קדשת אדמו"ר הצמח-צדק, איך שהלך קדם התפלה ללות גמ"ח לאיש פשוט שהיה נוגע לו בפרנסתו.

מכבוד קדשת אדמו"ר מהר"ש, שפעם נסע ביחוד מקוהארט לפריז ונפגש שם עם אברהם אחד ואמר לו: יונגערמאן יין נסד איז מטמטם המוח והלב, זיי א איד. והלך האברהם לביתו, ולא שקט עד שבא לכבוד קדשת אדמו"ר מהר"ש. חזר בתשובה ויצאה ממנו משפחת יראים וחרדים. אשר ידוע שאצל כבוד קדשת אדמו"ר מהר"ש היה הזמן יקר במאד, עד שגם אמירת החסידות היה בקצור, ובזמנים ידועים הנה בשעה השמינית בבקר היה כבר אחרי התפלה, ובכל-זאת נסע נסיעה רחוקה ושהה שם משך זמן בשביל אברהם כו'.

מכבוד קדשת אדמו"ר נשמתו-עדן בתחלת נשיאותו, אשר גזרו אז גזרה חדשה והיה צריך לנסע על-דבר זה למוסקבה. ואמר לו אחיו הגדול הרז"א נשמתו-עדן, הזמן יקר אצלך ואין אתה יודע היטב שפת המדינה (הרז"א היה מלמד בשפות) וגם אתה צריך לחפש הכרות, ולכן אסע בענין זה כפי הוראותיך. אבל כבוד קדשת אדמו"ר נשמתו-עדן לא הסכים על זה ונסע בעצמו והצליח.

וכן ישנם כמה ספורים מכבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר אודות השתדלותו לעשות טובה ואפילו לאיש פרטי, ברוחניות או בגשמיות. והניח את עצמו על-זה, לא רק הגשמיות שלו כי אם גם הרוחניות שלו, אף שזה שהיה מטיב עמו הנה לא זו בלבד שלא היה כלל בסוג של חברה בתורה ומצות אלא שהיה שלא בערכו כלל".

ראש השנה להתקשרות - כל השנה!

ועל דרך זה ויתירה מכל זה - שהעיקר הוא ההתקשרות אל הרבי. כי ההתקשרות לרבי היא לא בזמנים קבועים או מיוחדים, אלא בכל רגע ורגע מכל שעות היממה. וכשהדיבור הוא על הרבי, ממילא חיים רבי.

כשיושבים בכל שבת בצהרים בישיבה בצפת ושומעים את ההתוועדויות הנפלאות של הרב ווילשנסקי שי' על "משה שבדור", על יהושע וכלב ששינו מהשליחות למען נשיא הדור, ועל ההתקשרות הנדרשת מכל תמים ותמים, זה מכניס את הרבי לא רק ללקסיקון, אלא לחיים שלנו.

כשהמקורבים רואים שההתוועדות בכל שבת היא מתחילה וממשיכה בסיפורים מהרבי, בהוראות למעשה מהרבי. כשהלימוד הוא מתורתו של הרבי וכשהוידאו במוצאי שבת הוא "לראות את מלכנו" כפשוטו, אזי הרבי מלך המשיח שליט"א חי וקיים גם בתוכנו, בכל רגע ורגע.

או אז גם המקורבים שלנו והסובבים אותנו יתחילו לדבר בנושאים העכשוויים והאקטואליים, רבי, רבי רבי. אז כאשר יתקרב יו"ד שבט ונדבר איתם על התקשרות לרבי, זה לא יהיה משהו ישן

- כי הרי כל הזמן הרבי שגור על לשוננו.

ואז כשליהודי תעלה שאלה על מקום עבודה, על ספק בביצוע ניתוח או על קשיים בשלום הבית, הדבר הראשון שיעלה לו בראש זה - "מה הרבי רוצה".

ואסיים בציצוט ממכתב חמשה עשר בשבט תש"ט:

"...אברך אחד שהוכרח לברוח ממקומו, אינו שייך לעבודת התפלה, אינו לא משכיל ולא עובד, בלא חתימת זקן וכו' וכו', ומעולם לא למד לא בתו"ת ולא בישיבה בכלל - נדד למדינה רחוקה ביותר הן במקום הן בעניני יהדות, וכעבור איזה זמן התחילו להגיע מאנשים ונשים משם מכ' לכ"ק מו"ח אד"ש. ולדוגמא - מאשה בעלת עסק שמציעים לה לשכור חנות ודירה בחלק א' של העיר או בחלק אחר. ושואלת החלט כ"ק אד"ש מה תעשה. - מעולם לא ראתה אותו, ויודעת שמעולם לא הי' כ"ק מו"ח אד"ש לא רק בעירה אלא גם בכל מדינתה, אינה מאנ"ש וכנראה גם לא מגזע אנ"ש. אבל כששמעה מהאברך דברים היוצאים מן הלב: יש רבי בישראל, ואין הוא נכנס בהגבלות הטבע, והרוצה ללכת לבטח דרכו: במסחר, בהנהגת הבית, וכו' - לא ירים את ידו מבלי לשאול את פי הרבי, והכירה בהאברך שפיו ולבו שווין, כי ניכרין דברי אמת, ציותה לכתוב השאלה הנ"ל, שייכת ממילא לנפנה, ומתקרבת ליהדות, ובטח בקרב הימים יהיו הליכות ביתה בכשרות וטהרת המשפחה וכו'. - אלה מתולדות פעולות אברך פשוט ושעושה כ"ז לא מצד מסנ"פ וקב"ע, כי אין זה אצלו היפך השכל, גם לא היפך שכלו האנושי..."

מכירים את "השלג דאשתקד"? פתגם שמשמעותו "לא מעניין אף אחד". ככה זה היום ברחוב, מה שמעניין אנשים זה מה שקרה בדקות האחרונות או מקסימום בימים האחרונים. העיתון מסוף שבוע האחרון יכול לשמש אך ורק לניקוי חלונות.

בעידן שנות האלפיים, כאשר כל ידיעה חדשותית מופצת במהירות האור, אין טעם לדבר על משהו ישן. אנשים אוהבים דברים אקטואליים ומעניינים.

אז מה קורה כשה מגיע לבית הכנסת? לחברותא? לשיעור השבועי שלנו? נכון שנקדיש כמה דקות גם ללימוד, הרי לשם מה התכנסנו? ובסך הכל - מה שמעניין זה מה שהווה, לא מה שעבר.

דווקא משום כך יש לתת את הדעת במה אנחנו חיים.

אם אסתכל כמה שנים לאחור, מזמן שהותי בישיבה קטנה וגדולה, ועוד לפני כן בהתוועדויות שלקחני אבי היקר שיחי' בימי חרפי, רשימת המשפיעים הייתה מגוונת.

לא אדבר רק על הכינוסים הגדולים שארגן הרב זמרוני ציק שי' לאחר ג' בתמוז לחיזוק האמונה, אלא בכלל על כל ההתוועדויות. היו משפיעים שדיברו "השכלה", אחרים דיברו "עבודה", והיו בודדים שדיברו מילה אחת. רבי.

אם זה הרב איצ'ע שפרינגר שתוכן כל התוועדויותיו היה "לעשות נחת רוח לרבי" או "בדלחט"א ר' ראובן מטוסוב שלא אשכח לעולם את ליל י"ד כסלו תשס"ט - שמונים שנה לחתונה של הרבי. עד לאחר שש בבוקר ב770 שמענו מילה אחת ויחידה "רעבע, רעבע, רעבע".

לילד או לתמים הנמצא בהתוועדות, אולי זה משעמם. היה כדאי לדבר יותר על היצר הרע הרוצה לגרום לנו לטומאת עיניים או האזניים, על מאמרי העבודה של הרבי הריי"צ ועל ההכנה לראש השנה לחסידות י"ט כסלו.

סיפורי חסידים בכלל היו שם דבר, ממש מרתק עד כדי שאפשר לחזור על זה בבית ב"שבת חופשה". סיפוריו של ר' מענדל ששמענו מפיו של ראש הישיבה שלנו ביישי"ק הרב משה אורנשטיין שי', שלא נדבר על התענוג לספר על החברותא הנפלאה של ר' מאיר איטקין ור' יהודה חיתריק בלקוטי תורה מתחת לעזרת נשים של 770.

ודווקא בגלל זה, צריך לדבר על הרבי. על הרבי. על הרבי. דורשי רשומות בדקו כי המשפט שאותו אמר הרבי שליט"א הכי הרבה פעמים בשיחות היה "תורה מלשון הוראה", ולא בכדי אלא כדי להבין שכל מטרת הלימוד היא המעשה בפועל.

שליהודי תעלה שאלה על מקום עבודה, על ספק בביצוע ניתוח או על קשיים בשלום הבית, הדבר הראשון שיעלה לו בראש זה - מה הרבי רוצה.

תקופה חדשה בדורו של נשיא הדור

תיאור רגעי הסתלקות הרבנית ומסע הלוויה, פנינים מימי השבעה וביקורי התנחומין, הכאב והתעוררות ההתקשרות, ועיקר התקופה החדשה שהחלה עם שורת פעולות, מוסדות ושיחות קודש נפלאות במעלת התקופה - סקירה מתקופת ימי ההסתלקות של הרבנית הצדקנית - מוגש לרגל 30 שנה - ה'תשמ"ח-ה'תשע"ח

תחקיר: יוסף יצחק לוי | ליקוט ועריכה: מנחם כליפא

ההסתלקות והלוויה

בשעות הערב המאוחרות של יום שלישי כ"א שבט תשמ"ח, התכנסה ועדה רפואית בביתו הפרטי של הרבי מלך המשיח שליט"א ברחוב פרזידנט 1304. בימים האחרונים מצבה הרפואי של הרבנית חיה מושקא זוגתו של הרבי אינו יציב, ומסקנת האסיפה היתה לאשפז את הרבנית בבית רפואה למעקב של שבועיים.

לפני שהרבנית יצאה לבית הרפואה ביקשה לשוחח עם הרבי בפרטיות, לאחר מכן יצאה בלווי הרבי עד לפתח המכונית בדרכה לבית הרפואה קארנל (Cornell) במנהטן. בשעות המאוחרות של הלילה החל המצב לפתע להחמיר בקצב מהיר, המשב"ק [משמש בקודש] ר' שלום דובער גאנזבורג עמד באותן שעות בקשר טלפוני צמוד עם הרבי, אשר היה אז שקוע בעבודת הקודש בהגהת שיחת ט"ו שבט שנאמרה אך בשבוע העבר, הרבי ביקש להעביר לרופאים עצות ודרכי טיפול שונים. קרוב לחצות הלילה לקתה הרבנית לפתע בדום לב, הרופאים ניסו לעשות החיאה אך ללא הועיל.

תפקיד הודעת הבשורה הקשה לרבי דרשה אומץ לא מועט, כאשר הגיע המזכיר ר' לייבל גרונר לבית הרבי למסור את הבשורה, הודיעו לו שהרבי ביקש שאף אחד ללא יוצא מן הכלל לא יכנס לבית. בלית ברירה התקשר הרופא ד"ר פלדמן ובישר לרבי את הבשורה המרה.

זמן קצר לאחר ההסתלקות התפשטה השמועה בקרב החסידים, ואירת אבל בכי ומספד נפלה על חסידות חב"ד, הרבי הורה שלא להקדים את מסע ההלוויה על מנת שיספיקו להגיע חסידים ושלוחים ממקומות רחוקים, ואכן כל אשר בשם חסיד יכונה אשר הגיע לאוזני השמועה מיד שם פעמיו ל-770 לוודאות האם נכונה השמועה המעציבה, או לבית הרבי ברחוב פרזידנט להשתתף במשמרות אמירת תהילים. בשעה 7:00 בבוקר נשמעה צפירה עזה וצורמנית בלב שכונת קראון הייטס, דבר נדיר באמצע השבוע, אזקעה זו משמעותה ברורה - "קרה משהו!" כל אחד פונה לרעהו ושואל: זה נכון?...

בשעות הבוקר החלו לנהור אלפי חסידים מכל רחבי היבשת, ממדינות ארצות הברית, מקנדה, ומטוס קונקורד אף יצא מאירופה עם קבוצה גדולה של חסידים.

הרבי ביקש להניח פתק על צין הרבי הריי"צ (אבי הנפטר), בפתק היה כתוב: הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא הבת שלכם נפטרה בשעה 12:35 בלילה והלוויה תתקיים היום בשעה 12.

על אף הניסיון והרצון להערך ללוויה על מנת שיהיה באופן מסודר, הן מצד המשטרה והן מצד 'ועד המסדר' (שמינה כ-240 בחורים לסדרנים), הנה בשעת מעשה היה אנדרלמוסיה כללית, הקהל העצום ניסה להדחף קדימה כדי לחזות בזיו פניו של הרבי, והשוטרים לא הצליחו להשתלט על הבלאגן.

מסע ההלוויה יצא מביתו של הרבי, לכיון רחוב קינגסטון, וכשהגיעו לצומת הרחובות קינגסטון ואיסטרן פארקווי עלה הרבי לרכבו לכיון בית החיים, פניו הקדושות של הרבי באותו זמן היו רציניות מתמיד, ידיו הקדושות בתוך כיסי מעילו, ושפתיו רוחשות.

השבעה וימי האבל

חסיד מנחם את רבו

תיאור מהיום הראשון: הרבי ישב על גבי ארגז מכוסה בריפוד דק שחור (הארגז של תשעה באב) בפינה הדרום-מזרחית של החדר כשהמנחמים עוברים על ידו ויוצאים מהפתח הנמצא ממול בקיר הדרומי. הרבי ישב כשברכיו שמוטות וידיו הקדושות מונחות עליהם, ביד ימין אחז את הסידור ופניו הק' היו רציניות ואדומות מאוד, כמו גם לחות ורטובות מדמעות. הרבי מסתכל במבט חודר ועמוק מאוד בכל אחד מהעוברים. המחזה הזה מכאיב במאוד וכל אחד עובר במהירות, חפוי ראש, ומשתדל לא להיראות - עד כמה שהדבר אפשרי. מי שהרהיב עוז לנחם... עשה זאת בשקט ובלחש. וכך עברו מהר מאוד לכיוון היציאה האחורית (שבחצר הבית). כל אחד יצא משם עם החלטה קשה בלבו... רבים יעדיפו שלא להגיע פעם נוספת.

המודעה על הלוויה

בהלווית הרבנית

הביאני המלך חדריו

אמנם מראש לא היה ברור האם הרבי יעלה בעצמו כשליח ציבור במשך השבעה, אך כאשר התברר שכן, וטרם ידעו שימשך כל השנה, נוצר ביקוש עצום בין אלפי חסידים ותמימים לזכות להשתתף במנין המצומצם בסלון בית הרבי בו ניתן לשמוע בברור את תפילתו הקדושה של הרבי.

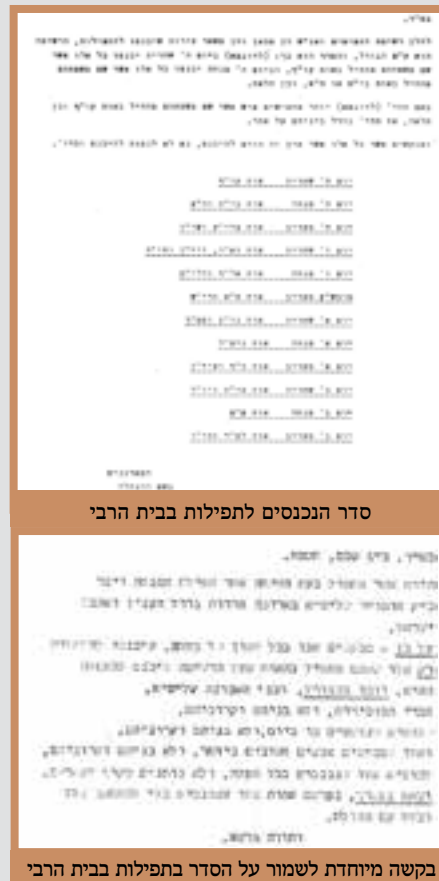
ב-770 נתלו מודעות מפורטות על סדר התפילות בבית, דהיינו, באיזה שעה יתפללו שחרית, מנחה וערבית. במודעה גם נכתב אודות סדר האותיות שיכנסו לתפילות. סדר זה נערך כפי ראות עיניהם של האחראים, ועפ"ז - מכל אות ניתנה האפשרות לכשישים-שבעים איש לזכות ולהכנס פנימה, שכן אולם התפלה בבית אינו גדול כדי להכיל יותר מ-100 איש, ואילו קהל אנ"ש (ששמותיהם מתחילות באותה האות) גדול בהרבה יותר, ולכן קבעו שחייבים להופיע מינימום כמחצית השעה קודם שעת התפילה ואז כל אחד מקבל מספר, ומהמספרים עושים הגרלה. "זכית -

נכנסת". כמובן שבעל המספר חייב להיות בעל שם שהאות הראשונה שלו זכאית לאותה התפלה.

אמנם, גם אלו אשר מזלם לא שיחק להם ולא זכו בגורל, יכלו להאזין לתפילה של הרבי בשידור חי בזאל הגדול ב-770. היו פעמים שקולו של הרבי היה נשנק מבכי, היו קטעים שהרבי היה נאנח, האוירה ב-770 בזמן השידור היה קשה ודממה מתוחה הורגשה באויר.

הקימה מהשבעה

לאחר שכולם סיימו לנחם (במשך כ-20 דקות) התפנה החדר והגיעו כל רבני אנ"ש ועמדו כמו בחצי עיגול. לאחר שהמזכיר ר' לייבל גרונר הכריז כי המנהג הוא שמנחמים ואומרים לאבל לקום, קראו בקול גדול הרבנים שליט"א יחדיו: "המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים", אח"כ אמרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א שיקום, כמדומני 3 פעמים, "דער רבי זאל אופ שטיין". אח"כ קראו בקול בוכים "המקום יגדור פרצות עמו ישראל ברחמים".

פנינים מה"ניחום אבלים"

אל הבית ברחוב פרזידנט נהרו גדולי התורה והחסידות מכל רחבי ארצות הברית, נוסף לאישים ובכירים מהממשל האמריקאי, המקומי והישראלי, וכמובן עסקני ציבור, גבירים ושלוחים מכל רחבי העולם.

בין גדולי התורה והאדמו"רים הרבים שבאו לנחם יצוינו: כ"ק האדמו"רים והרבנים מנובומינסק, מסקווער, מספינקא, מאונגוואר ("משנה הלכות"), מדערברעצין (הגר"מ שטרן), מפאפא, מייטרא, מדעס, ממארגארעטן, מדינוס, ממונקאטש, מליז'ענסק, מנדבורנה, מסטניסלב, מסקולען, מסקאליא, מנאראל, מזידיטשוב, ממאקובה, מקראסניא, מקרלין, מראצפרט, הגר"י פיקרסקי, הגר"פ הירשפרונג, הגר"א ליעבעס, הגר"א פאם (ראש ישיבת "תורה ודעת"), הגר"א גוכער, הגאב"ד מיוקע, גאב"ד טענגער, גאב"ד אונסדורף, ראשי אגודת הרבנים, ביה"ד של איגוד הרבנים, בניו וחתנו של כ"ק האדמו"ר מצאנז-קלויזנבורג שליט"א, בניו של כ"ק האדמו"ר מבאבוב שליט"א, הגר"ש וסרמן, הגר"ד שטיינורצל (ראש ישיבת באבוב), הגר"א פישר (ראש כולל גור), הגר"מ אמס,

הגר"ד ליפשיץ אב"ד סולבאק, הרב אהרון סולובייצ'יק.

מר דוד צייס יו"ר קרן הידידים של מחנה ישראל

מר דוד צייס: ברצוני להקים "קרן" לזכרה של הרבנית. אין הזמן כעת לדבר על פרטי הדברים, אבל ברצוני לבקש את רשותו של הרבי על כך.

כ"ק אד"ש מה"מ: באופן כללי - כדאי להתחיל בכך עוד במשך השבעה. ובנוגע לפרטי הדברים כדאי להתדבר עם ועד הרבנים, ולעשות ע"פ החלטתם, ויהא בשעה טובה ומוצלחת לעילוי הנשמה, ולכל אלו שיהנו מהקרן, ולך בעצמך.

מר דב הייקינד ומר אנדרו שטיין מבית הנבחרים של נ.י.

כ"ק אד"ש מה"מ: שמה הראשון הוא חי' שפירשו חיים, שם זה יחרט על מצבתה, על מנת להנציח זאת גם לאחר ימי חייה בעלמא דין, עד לתחיית המתים, שבוודאי נזכה לכך בקרוב.

הנ"ל: שמענו שהיתה אשה נפלאה.

כ"ק אד"ש מה"מ: לפי דעתי, כל הערכה אינה מספיקה לבטא את מעלתה. מעלתה האמיתית - יודע רק הקב"ה. והעיקר שכאו"א יעשה כמיטב יכולתו ללכת בעקבותיה, דבר שיגרום נחת רוח לנשמתה, ותועלת מרובה לכל אלה שימשיכו אורח חיים בדרכה.

הרב משה שיינערט מנהל ישיבות בעלז

הר"מ שיינערט: השר שלום מבעלז, כשנפטרה זוגתו הרבנית, אמר, אני אומר להקב"ה: רבש"ע, אתה יודע שאילו הייתי יכול, הייתי מקים אותם, אבל אתה, רבש"ע, יכול אתה להקים את כנס"י, אזי תקימם!

כ"ק אד"ש מה"מ: אמון, ובקרוב ממש, וההבטחה שהקב"ה יעשה זאת ישנה מאז ומקדם, אבל הכוונה היא שכאו"א מישראל יעשה כל התלוי בו שהקב"ה יקיים הבטחתו תיכף ומיד, וכל המקדים הרי זה משובח, ועד ש"לא עכבן אפילו כהרף עין".

"אבל יחיד עשי לך"

בין המוני בתי ישראל המסאבילים והואכים את מייחדים את עומק אבולו ובאבנו המורא והאזום על סילוקה של עשרת ראשנו ונזר הפארותו, אשר וזינו שנים רבות לחסות בצלה הסתוד והקודש, על החכמה, סמל ומפת למסידות וטוב לב במדה מלאה וניזונה ללא דוגמא, שלשלת היחסין

הרבנית הצדקנית

מרת **חיה מושקא נ"ע שניאורסאהן**

המחלק ממלל ישראל כלי חמדה, ולבינתו וילדינו אבד מקור עידוד וחיוון והדרכת ישימיות, אי, מי יתן לנו תמורתה

הקביה נחם ויחוק את דוד כבוד קדושה אומריד שליטא יעשה עמו את לטובה — כי אתה ה' צדקתי וניחמתי

חסידי וזני דבורה הלברשטם
והילדים: דבורה, אהרן יוסף, שרה, חנה, פנחס-פנחס

מודעת האבל האישית של המשב"ק חס"ד הלבפשטאם

קונטרס לזכרון חמנו המלכה

הרבנית הצדקנית
מרת **ח' מושקא נ"ע ז"ע**

שניאורסאהן
מליובאוויטש

ה'ת
כ"ה שבט תשנ"א
אפר ס' י"ח מנחם

דוד רסקין
ספרי לזכרון דוד אהרן שליטא

דוד רסקין אהרן יוסף, שרה, חנה, פנחס-פנחס

ה'תשנ"א

קונטרס זיכרון שיצא לאור תוך ימי השבעה על הרבנית

אדמו"ר, אור עולם, נזר ישראל ותפארתו, צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ורבים השיב מעון, מרנא ורבנא יוסף יצחק, ובת הרבנית הצדקנית מרת נחמה דינה ע"ה ז"ל. נפטרה ביום רביעי פ' משפטים כ"ב שבט שנת ה'תשמ"ח. ת'נצ"ב"ה". זהו גם הנוסח שנדפס על גבי כל הקבצים והחוברות למיניהם שהודפסו ויצאו לאור לקראת שבת קודש.

התוועדות חסידים ראשונה בבית הרבי

לאחר תפילת מעריב של היום האחרון לשבעה הודיע הגבאי של 770 הרב פינסון שבהוראת הרבי תתקיים היום התוועדות חסידים ב-770 ברוב עם הדרת מלך לעילוי נשמת הרבנית, תוך כדי דבריו רמז הרבי שיעשו את ההתוועדות כאן בבית, ומיד תיקן הגבאי את דבריו והכריז שההתוועדות תתקיים כאן בבית הרבי.

גודל ההפתעה שבבשורה לא ניתנת לתיאור, ביתו של הרבי במשך כמעט 40 שנות נשיאותו היתה מקום בו כף רגלו של חסיד לא קרבה ולא דרכה, ולפתע התוועדות חסידית בתוך סלון ביתו של הרבי!!

סביב השולחנות ישבו גדולי המשפיעים וזקני החסידים, והתוועדות זו נחרתה היטב בלב כל משתתף ולא ניתנת להשכח הן בגלל הסיטואציה הלא אופיינית והן מצד תוכן הדברים בהתוועדות, ובפרט בהחשב שכל הנאמר בהתוועדות נשמע גם בקומה

ר' דוד רסקין הגיע לשלב המרגש של קריאת תינוקות נוספת על שם הרבנית, לא שם לב אל אשר יצא מפיו וקרא גם לה ספונטנית "חיה מושקא".

כשנה וחצי מאוחר יותר, בל"ג בעומר תש"נ במהלך הפאראד החגיגי עברה מול הרבי "קבוצת חיה מושקא" כ-200 תינוקות בשם חיה מושקא יחד עם אמהותיהן, כשלפניהן מוביל שלט צבעוני "שמי הוא חיה מושקא", על פניו הקדושות של הרבי היה ניכר באותם רגעים נחת רוח מיוחדת והרבי נופף להם לשלום.

כתיבת ספר תורה לעילוי נשמת הרבנית

מטעם ארגון "נשי ובנות חב"ד" החלו בצהרי יום שני כ"ז שבט בכתיבת ספר תורה לע"נ הרבנית הצדקנית נ"ע. ספר תורה נוסף החל להיכתב היום - הוא תרומת משפחת זאיאנץ מברזיל. תחילת כתיבתם היתה בביתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א כשרבני וחשובי אנ"ש כתבו את האותיות הראשונות. כתיבתם אמורה להסתיים עד סוף שנת האבל.

ה"לקוטי שיחות" השבועי לעילוי נשמת הרבנית

באותם שנים היה יוצא מידי שבוע חוברת "ליקוט" שיחה של הרבי מוגהת על ידו, בשבת של ימי השבעה הודפס על גבי הדף האחורי של הליקוט הנוסח: "לזכרון הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא, בת כ"ק

רגעים מרטיטי לב אלו הועברו אותה שעה אלחוטית והושמעו ברמקול בביהמ"ד הגדול ב-770 שהיה מלא וגדוש בקהל אנ"ש והתמימים הנרגשים עד עומק הלב.

התרגשות עזה שאינה ניתנת לתיאור אחזה בלב כל הרבנים הנוכחים וכל המאזינים מרחוק, שעה שהרה"ח זלמן גורארי' שי' בירך את כ"ק אדמו"ר שליט"א ואיחלו לו בשם כל אנ"ש והתמימים המקושרים בקרב ולב עמוק בריאות ונחת בגשמיות וברוחניות, והצלחה מופלגה בכל עבודתו - עבודת הקודש, עד לביאת משיח צדקנו בקרוב ממש ומלכנו בראשנו.

לאחר מכן נעצו מסמר - כדין - ברצפה על מקום מושבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך ימי השבעה. אח"כ עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו.

פעולות לזכרה

ה"חיה מושקא" הראשונים

כבר ביום הראשון לשבעה, זכו ארבעה מתושבי קראון הייטס לגרום נחת רוח מיוחד לרבי מלך המשיח שליט"א, עת אשר קראו לביתם על שם הרבנית "חיה מושקא".

גם לר' מיכאל גוראריה נולדה בת באותו שבוע, ובהיות אשר סבתו נקראה בשם חיה היתה עדין בחיים, תכנן לקרוא לביתו בשם מושקא בלבד, אך כאשר הגבאי במנין הרבי,

השניה שם ישב הרבי במשך כל הזמן.

במהלך ההתוועדות המשב"ק ויד ימינה של הרבנית, הרב חס"ד הלבפשטם לקח ואמר הרבה "לחיים", וסיפר שהרבנית התבטאה שמישיח כבר נמצא איתנו בגשמיות אלא שעוד לא התגלה!

אי מי הכריז "שכ"ק אדמו"ר שליט"א יביא משיח בקרוב" כששמע זאת המשפיע ר' בערק'ע חן זעק וקרא בקול "מה אומרים שכ"ק אדמו"ר שליט"א יזכה להביא את המשיח, כ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו הוא המשיח", נדיר לשמוע ממנו כאלו ביטויים, היו אלו דברים היוצאים מן הלב..

קרן חמ"ש

עוד באותו יום של הלוייה, הורה הרבי להקים בזריזות קרן צדקה על שם הרבנית, הרב אף מסר הוראות ברורות ומפורטות מה יהיה כתוב בתקנון הקרן. הרבי קרא לקרן בשם "קרן חמ"ש" על שם הרבנית הצדקנית נ"ע, חמ"ש - חיה מושקא שניאורסון וחתם על התקנון בתור "נשיא הקרן", הקרן נועד לסייע בעיקר למוסדות ופעולות הקשורות

הרבי נושא את הספר תורה שנכתב לע"נ הרבנית

עם נשי ובנות ישראל כגון חינוך, הכנסת כלה וכיו"ב.

בשיחה שנשא הרבי בסיום השבעה הזכיר גם אודות קרן זו ואמר: "כאן המקום להביע ישר כח ונתינת תודה חמה, לכל אלו שמיהרו עוד בשלושה, עכ"פ בשבעה, עכ"פ במשך השלושים וייסדו קרנות גמ"ח מוסדות וכו' לזכר הנפטרת. ולהוסיף שנתייסדה גם קרן מיוחדת הנקראת בשם "קרן חמ"ש" הראשי תיבות דשם הנפטרת, חיה מושקא שניאורסאהן. ואע"פ ששם המשפחה אינו נוגע כל כך לכאורה - מ"מ מצינו בכמה שטרות וכיו"ב, שלחזוק הדבר חותמים העדים גם שם המשפחה. ובפרט בנדו"ד בשבם המשפחה מודגש בגלוי הקשר עם

הרבי עולה לתורה בתפילה שנערכה בביתו

אחד עשר (היום השלם הראשון לאחר ההסתלקות), ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) - כשהתחיל ההמשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות" של הדור השביעי מאדה"ז (או הדור התשיעי מהבעש"ט).

(ג) התקופה לאחר ההסתלקות בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר (כ"ב שבט תשמ"ח).

. . ויש לומר, שג' תקופות אלו מבטאות בכללות ג' דרגות בסיום העבודה של לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, המשכת בחי' אחד עשר בבחי' עשר (כי בכדי שזה יהי' בגדרי התחתונים, צ"ל העבודה דרגא אחר דרגא מלמטה למעלה):

. . בזה גופא מגיעים אח"כ לדרגא גבוהה עוד יותר - שאוחזים כבר לאחר סיום עבודת כל הבירורים, ואף כבר "צחצחו את הכפתורים" וכו', וצריכים רק להיות מוכנים לקבלת משיח צדקנו - השלימות דאחד עשר (לגמרי שלא בערך לעשר), שפועל את החיבור והאיחוד דעשר (מצד ענינו הוא) ואחד עשר (מצד ענינו הוא) - כמרומו בכ"ב שבט. (מתוך "קונטרס בך יברך ישראל").

וכן יהיה לנו שנזכה לראותה תיכף ומיד ממש בהתגלותו המושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, אשר יוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממש.

מייסד המשפחה - אדמו"ר הזקן ששמו "שניאור".

קמפוס חמ"ש

כחודש מאוחר יותר בכ"ד אדר ערב יום הולדתה של הרבנית, התקיימה הנחת אבן הפינה ל"קמפוס חיה מושקא", שקיבל את ברכתו של הרבי והסכמה לשמו. תוך כדי האירוע הופיע הרבי ברכבו בדרכו אל האוהל הק', כשהבחינו בכך ניגשו אל הרכב המארגנים והרבי מסר להם 470 דולר כמנין חיה מושקא ואמר: "אני נוסע אל הציון של כ"ק מו"ח אדמו"ר ואהיה גם אצלה, היום בלילה הוא יום הולדתה וזו השתתפות ממנה וממני. יהי רצון שנשמע בשורות טובות".

תקופה חדשה

בשיחות מכ"ב שבט תשנ"ב, גילה הרבי שליט"א מלך המשיח שהסתלקותה של הרבנית מבטאת מעבר תקופתי, מהתקופה הקודמת לתקופה חדשה, תקופה חדשה בשיא של הכנת העולם לגאולה:

בדורו של נשיא דורנו גופא ישנם כמה שלבים ותקופות, ובכללות - שלושה שלבים:

(א) יום עשירי לחודש אחד עשר (יו"ד שבט ת"ש יו"ד) - סיום התקופה של עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין.

(ב) היום למחרתו - יום אחד עשר לחודש

הפנקס של חסידים

אוי רבי!

לרגל יו"ד-יא שבט - ראש השנה להתקשרות מובאים בזה סיפורי חסידים מתקופות שונות אודות חובת וזכות ההתקשרות אל הרבי. כיצד על חסיד לכתוב פ"ג, החשיבות של בית הרב, מה שקורה עם מה שנאחז בידית ועוד.

נלקט ע"י המשפיע הרה"ח אריאל לוזון

לך. ובכל יום חמישי נהג לתת בעצמו 6 גריועניקלעך, אולם כאשר לא הגיע לקבל זאת בזמן הנקוב, היה אדמו"ר נ"ע נותן זאת לידי אדמו"ר מהר"ש, משום שהחדר שלו היה סמוך לחדר אביו אדמו"ר, ואדמו"ר מהר"ש היה מוסר לו.

(לשמע און מהדורה מתורגמת עמ' 253)

אוי רבי!

ר' הלל אמר, "דעם רעבינ'ס פלייש לגבי אונזער ברויט אין צריך לומר, דעם רעבינ'ס קינדער'ס פלייש לגבי אונזער ברויט אויך אין צורך לומר, דעם רעבינ'ס קינד'ס קינדער'ס פלייש לגבי אונזער ברויט דארף מען לאזן הערן אז ס'איז בליכער" [=בשר עבור הרבי לגבי הלחם שלנו, אין צריך לומר [שזה חשוב יותר]; בשר עבור ילדי הרבי לגבי הלחם שלנו, גם אין צריך לומר; הבשר עבור נכדי הרבי לגבי הלחם שלנו - צריך להשמיענו שזה חשוב יותר].

(כתבי הרש"ג-רמ"ח אותיות עמ' 291)

נצח מקלרים?

השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי מאחר שאין אני מכירו פנים... ההתקשרות האמיתית היא ע"י לימוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו בלימודם ובהתוועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהילים ובשמירת זמני הלימודים - הנה בזה היא ההתקשרות.

(ספר היום יום, כד סיון)

מהר"ל [בן הצמח צדק], כי ר' מרדכי יואל למד עמו (זהו לא "זעמעלעך" כמו בפולין [מיני לחמניות], זהו "זעמעלעך" שלנו, עוגיות קטנות).

באחד הלילות יצא ר' חיים דוב [המשרת] ואמר, כי אדמו"ר צוה שהיום שום אדם לא ייכנס. וכאשר ר' מרדכי יואל ראה שהוא הולך לביתו, ליווה אותו עד ביתו, וברח לביתו של כ"ק אדמו"ר לראות אם פתוחה פתח ביתו של אדמו"ר. וכן הי', הפתח היתה פתוחה, והלך להיכל כ"ק. ורק נגע בהפתח, ויצא כ"ק ואמר: הלא אמרו שלא ילכו! וענה לו אבי זקני שני דברים.

- [בספרו זאת] הדגיש "שני" ולא שלושה, וסיפר לי כי הרה"צ ר' הלל שאל אצלו, באיזה שני דברים 'לקחת' את אדמו"ר, ולא אמר לו. אבל היתה זו שטות, היה צריך לומר לר' הלל.

- ולקח אותו כ"ק אדמו"ר בידו הקדושה והוליכו לחדרו וישב על הכסא, ויחידות כזאת לא הי' עד עתה ולא יהי' כו'.

אח"כ שאל אותו כ"ק, אם יש לו מה לאכול, וענה לכ"ק, כי שבת הוא אוכל אצל בנו [של הצ"צ] הרה"ק ר' שניאור זלמן. ושאל אותו, ובחול? והוכרח לספר לו המעשה. וכאשר אמר לו "שרבי זה כמו הקב"ה, ולקב"ה חפץ הוא להיכנס ללא ממוצע" החל לצחוק.

- [והסבא התבטא:] והוא צוחק עדיין בגן עדן - אבל כשהגיע לזה שהפסיק לתת לו עבור אוכל, אדמו"ר נ"ע הרים זעקה "אבוי לי" ("אוי וויי איז מיר").

- עד כדי כך נגע לו שיהודי אין לו מה לאכול - ואמר לאבי זקני: אינך זקוק לו, ביום חמישי בבוקר אני בעצמי אתן

6 וואס קליאמקע

"לחיים, אאמו"ר מברך לכאו"א וואס האלט זיך אין דעם רבינ'ס קליאמקע, היינו אפילו דער וואס זאגט י"ט כסלו קיין תחנון ניט, עס קען זיין אז י"ז און י"ח זאגט ער אויך ניט, עכ"פ י"ט כסלו זאגט ער ניט וויילע עס איז י"ט כסלו, זאל עם השי"ת העלפן עד למטה מטה" [=לחיים, אאמו"ר מברך לכאו"א שמחזיק עצמו בידית של הרבי, אפילו זה שלא אומר תחנון בי"ט כסלו, יכול להיות שבי"ז וי"ח גם אינו אומר, עכ"פ י"ט הוא אינו אומר בגלל שי"ט כסלו, יעזור השי"ת עד למטה מטה"].

(ספר השיחות תר"פ-פ"ז עמ' 58)

klif מבינים

סיפר לי אבי זקני החסיד המפורסם ר' מרדכי יואל נ"ע מהומיל, כאשר מלאו לו יותר משמונים שנה, מזמן בחרותו, כאשר ישב בליובאוויטש בימי נשיאותו של אדמו"ר בעל צ"צ זי"ע. בכלל בא לליובאוויטש בשנת תריו"ד [תר"י].

עלה בדעתו שרבי זה כמו הקב"ה, ולקב"ה חפץ הוא להיכנס ללא 'ממוצע'. המשרת ר' חיים בער נודע על זה, ואמר לו: "אתה משוגע, מרדכי יואל? [אפילו] ר' הלל נכנס באמצעותי, אפילו הילדים נכנסים באמצעותי". וענה לו אבי זקני: "אפילו אם עתיד אתה וכו' (דברים קשים) אני מתכוון להשיג את מבוקשי". והפסיק ר' חיים בער ליתן לו על הוצאות אכילה. וככה עברו שלשה שבועות, וכל העת אכל בכל יום רק שני מיני מאפה קטנים ("זעמעלעך") אשר נתן לו הרה"צ ר' שלום דובער בן אדמו"ר

הור"י והאסכולה (גם דברי אבא)

פעם א', שהרה"ח ר' ברוך מרדכי מבאברויסק היה בדרך, עצר לנוח במלון. שם נזדמן באותו זמן הוואלפער (מגדולי תלמידי הרב המגיד. לבסוף ירד ונפל לשכרות והיה נע ונד), ור' ברוך מרדכי הבין שזה הוא על פי תנועותיו. כשיצא הוואלפער לחוץ, חיפש ר' ברוך מרדכי בתרמילו אולי ימצא שם איזה כתב דא"ח. בתוך כך נכנס הוואלפער ואמר לו לר' ברוך מרדכי מה אתם מחפשים אצלי, האם גנבתי מכם מאומה. והשיב לו ר' ברוך מרדכי שמחפש אחר איזה כתב. ואמר לו הוואלפער, אצליכם החסידים הם דבר בפני עצמו, והרבי והדא"ח הם דבר בפני עצמו. על כן צריכים אתם לכתב. אבל אנחנו עם רבינו ועם הדא"ח היינו דבר אחד ממש ולא היינו צריכים לכתב כו'. ולקח מקלו ותרמילו והלך לו כו'.

(בית רבי, מהדורה חדשה. מדור אדמוה"ז עמ' 130 הערה ה')

אוי רבי!

פעם א' זעק הרה"ח ר' דוד צבי [רד"צ חן] מצ'רניגוב: אוי, רבי! והתעלף. כשעוררוהו מההתעלפות סיפר, שנזכר על "יחידות" שהיתה לו אצל ה"צמח צדק" כשהיה ל"בר מצוה" וה"צמח צדק" הניח ידיו הקדושות על ראשו ובירכו, וכן מעוד יחידות שהיו לו אצל ה"צמח צדק", וכאשר נזכר בהן - התעלף.

(ספר השיחות תש"ב מתורגם עמ' פח)

חסידות אפולונו והור"י

בשנת תרס"ז חיינו - הורי ואנחנו - בוורצבורג-בייערן. בהתוועדות י"ט כסלו דיבר אבי אודות חסידות וחסיד. בשמחה הקדושה סיפר אבי, שבשנת תרל"ו, כשאמר הסבא אדמו"ר מוהר"ש המאמר הידוע "מים רבים", ישב הוא - אבי - עם הרב ר' יעקב מרדכי בזפאלאו [מפולטובה] ודיברו ביניהם בעניני עבודה. בתוך כך התעוררה אצלם שאלה מהו חסיד, הרב ר"מ אמר שחסיד הוא זה שמסור לרבי.

אצלי הונח - אומר אבי - שהמקושר לרבי במדה הגדולה ביותר של התקשרות, עדיין הנו חסיד חלש. חסיד הוא דבר אחר לגמרי. אחרי שהתעמקתי בדבר הסקתי, שענינו של חסיד אינו ההתקשרות אל הרבי בלבד, אלא על חסיד להיות מסור גם לפעולותיו של הרבי.

והסברתי אז את הדבר לעצמי מגוף ונפש: הגוף מקושר לנפש בהתקשרות

עצמית. אך, ענין ההתקשרות של גוף לנפש אינו ההתקשרות בנפש בלבד, ענין ההתקשרות של גוף ונפש הוא התמסרות הגוף לפעולות הנפש.

(ספר השיחות ת"ש מתורגם עמ' לח)

איני יכול אפוא אהב אהורי קלי!

כשהסבא היה מתחיל לספר כיצד ר' אייזל היה מדבר בהתלהבות במעלת אדמו"ר הזקן, היה זה נפלא ומיוחד במינו: "הוא נעלה מכולם, כולל אדם הראשון קודם החטא".

הוא נהג לומר: "לו יבוא משה רבינו ע"ה והרבי, הרבי יאמר לעשות כך ומשה רבינו ע"ה יורה אחרת, הייתי אומר: "אתם עשו כרצונכם, אני אינני יכול לעשות אחרת מהרבי שלי".

(לשמע און מהדורה מתורגמת עמ' 71)

אפולונו דברי וקפולו

"האישה נקנית בשלושה דרכים - בכסף, בשטר ובביאה": חסיד "נקנה" לרבו בשלושה דרכים: בכסף - דמי 'מעמד', בשטר - הפ"נ, ובביאה - נסיעה לרבי.

(מפי השמועה)

ניצח טושים פ"נ?

בשנת תש"ט באו אחדים מתלמידי התמימים שבתל אביב, לביתו של החסיד ר' זלמן משה היצחקי, וביקשו ממנו שילמד אותם כיצד כותבים פ"נ לרבי. ר' זלמן משה לקח עפרון ונייר, ולפתע פרץ בבכי נורא, זמן רב נמשך בכיו. לאחר שנרגע במקצת, ביקש מהבחורים שישבו אליו למחרת, כי עכשיו הוא לא מסוגל לכתוב פ"נ.

למחרת חזרו התלמידים לביתו, ושוב ביקשו ממנו לכתוב פ"נ. ר' זלמן משה לקח את הנייר והעיפרון, וכתב את המילים "אנא לעורר". אבל מיד פרץ בבכי ללא מעצור, כאתמול, ועד שלא היה יכול להמשיך בכתיבת הפ"נ. התלמידים הלכו לחפש שמישהו אחר יראה להם איך כותבים פ"נ.

(אנשים חסידים היו)

אנשים אפולונו

בשנת תקמ"ב או תקמ"ג נתקיימה אסיפה כללית של תלמידי המגיד הקדושים צדיקי וואהלין, בקשר לגזירה קשה שנגזרה נגד החסידים. באסיפה נתקבלה החלטה איך בלולם את הגזירה ומכיוון שאדמוה"ז לא

יכל להיות נוכח באותה אסיפה שלחו שני נציגים מהאסיפה למסור לו את דבר ההחלטה. שני הנציגים היו הרה"צ ר' שלמה מקארלין והרה"צ ר' זאב מזיטומיר. שניהם נסעו אל אדמוה"ז למסור לו את דבר ההחלטה.

ר' זאב מזיטומיר החליט לשהות בליאזנא מספר חודשים ואילו ר' שלמה מקארלין היה אמור לעזוב מיד. כשהגיע הזמן לנסיעה, אדמוה"ז שלח עימו מספר אברכים מחדר ב' ללוותו בדרכו.

ר' שלמה מקארלין היה בדרכו לעיירה ביעשינקוביץ ואילו האברכים חשבו לנסוע איתו עד ויטבסק ולחזור חזרה לליאזנא. בין האברכים שנסעו היה הרה"ח ר' בנימין קלעצקער.

בנסיעתם בדרך דיברו בענייני לימוד והרה"צ שלמה מקארלין התפעל מידיעותיהם של האברכים.

בבואם לויטבסק הרה"צ שלמה מקארלין ביקש מר' בנימין קלעצקער שימשיך איתו עד ביעשינקוביץ ויחזיק לו טובה על כך. ר' בנימין שהה מספר ימים בויטבסק והסכים להצעת ר' שלמה מקארלין. בדרך נסיעתם ראה ר' בנימין קלעצקער סדר עבודתו בתפילה של הרה"צ שלמה מקארלין וכמה מופתים שנעשו להם בדרך והיה בהתפעלות. הגיעו לביעשינקוביץ ביום חמישי וכבר לא היה שייך לנסוע חזרה, ור' בנימין נשאר לשבות שם בשבת.

יומיים לאחר השבת, התהלך ר' בנימין כמבולבל ממש מן העבודה הגדולה שראה, שמע והרגיש בהיותו אצל הרה"צ שלמה מקארלין ורעיון החל לנקר במוחו להישאר זמן ידוע אצל הרה"צ שלמה.

כשנכנס ר' בנימין להרה"צ שלמה לקבל ברכת פרידה, עיכבו הרה"צ שלמה והפציר בו להישאר עימו וגילה לו סודות נפלאים וגילויים נעלים וגם אמר לו שבאם ישאר עימו אז הוא יתקרב יותר לשיטת רבו אדמוה"ז והבטיח לו עוד הבטחות גדולות.

ר' בנימין האזין לכל מה שאמר לו הרה"צ שלמה מקארלין, וענה לו: "פאן טא פאן נא ניע מאי, חלאפיעץ טא חלאפיעץ נא ניע טוואי" (=האדון הוא אדון אבל אינו שלי, העבד - כוונתו על עצמו - הוא עבד אבל אינו שלך), ונסע חזרה לליאזנא.

תשובתו של ר' בנימין היתה הוראה לחסידים אמיתיים. כל אחד שהיה מקושר לרבו ידע שרבו של חברו הוא שר אבל אינו שלו. דרך זו הביאה חיזוק כללי בדרכי החסידות.

(לקוטי דיבורים מתורגם חלק א' עמ' 197-199)

"ונשליחות

מנות איש לרעהו ואישה לרעותה..."

להשיג בחנויות הספרים המובחרות!

אזעקת אמת

אחד הדברים

שעושה כל חסיד בתקופה זו - ימי ההכנה ל"ד-י"א שבט - הוא כפשוט הלימוד והעיון במאמרי "באתי לגני", מאמר קבלת הנשיאות והמאמרים המבארים ומסבירים אותו, אות לשנה.

וכאשר ב"באתי לגני" עסקינן, מתחילה הטרמינולוגיה להצטלצל באוזניים - "דור השביעי", "למטה מעשרה טפחים", "שטות דקדושה", "המשכת השכינה", "דורשים מאיתנו", "לא על פי רצוננו", וכו' וכו'.

ובין המושגים הללו גם שוכן כבוד צמד המילים "קרש-שקר", תרתי דסטרי שמחליפים זה את זה, כך תהפוך את שקר העולם הזה לקרש מקרשי המשכן בפעולה פשוטה. "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". לכתחילה המשימה עלולה להיראות מאיימת במידת מה, אולם קצת אתכפא ואתהפכא יעזרו לייצב את המצב ולסיים את הסיפור בכי טוב.

אך כאשר מדברים על השקר, כמו מאליה עולה וצפה המילה המנוגדת לו בכל מאת האחוזים, "אין אני והוא דרים בכפיפה אחת", והיא מידת האמת. כאשר היא נוכחת, הוא כמו מאליו מתאדה ונגוז, מפני שרשימת הניגודים ביניהם לא ניתנת להכלה. היא דוברת אמת, והוא שולה בדיות מהשרוול; היא נצחית, והוא כענן פורח וכחלום יעוף; היא נחל איתן, והוא נהרות המכזבין; היא מידתו של יעקב אבינו ושל משה רבינו, והוא ביכולתו להתהדר בלבן הארמי או בעשו ש"ציד בפיו".

כאן לא צריך לבכות, אבל צריך להיזכר בסיפור אודות אדמו"ר הזקן שוויתר על 50,000 חסידים ולא הסכים להשמיט את שלושת המילים "תתן אמת ליעקב" מספר התניא.

נמצאנו למדים שהאמת לא נפלאה ממך ולא רחוקה אבל היא דורשת יגיעה, ולפעמים גם ויתור כזה או אחר, מינורי או עיקרי.

בטח ובטח שהעיסוק בשליחות היחידה - קבלת פני הרבי שליט"א משיח צדקנו, דרוש להיעשות מתוך מידת

האמת. מיהודי בכלל נדרש להיות אמיתי, אולם כאשר מדברים על השליחות המבטאת כעת את ה"אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני", "השער שעל ידו עולים כל עניני השליחות", עליה להיות כמה שיותר צרופה ומזוקקת.

ואם לבחון זאת על פי אמת המידה של ארעיות מול נצחיות, קביעות מול זמניות, הרי שהמסקנה צריכה להיות ברורה, פנימה וחוצה:

לחיות בעצמנו בפנימיות ובאמת את זמן הגאולה, את הידיעה ימות המשיח - בהם נמצאים עתה, את הזכות הגדולה בה זכינו - להיות בשנות התגלות המשיח ולראות את הנפלאות המלוות אותה. כל זה צריך להיות חקוק על לוח ליבנו לא באופן שיהיה "היום כך ומחר כך", ושידיעות כלשהן או השתייכות זרמית כזו או אחרת יערערו זאת או אפילו יגרמו לכך שלא להתבלט ולהישמע.

גם ההשפעה חוצה צריכה להיות באותו אופן, "כך ולא אחרת". ולא תלוית תירוצי מחיר והנחה, גרפיקה ואיכות הדפסה. כמובן שתמיד ראוי לנקוט בקו של "זה א-לי ואנוהו", אך אם זה נעשה המושכל ראשון שמחליף את יסודות האמונה ועקרונותיה, אז אין ערב לכך שהיכן שהיה החסיד אתמול, שם הוא יהיה מחר. מפני שעולם הזה הוא עדיין עולם השקר הזכור וכו', ובאמתחתו פיתויים רבים ונוצצים חדשים לבקרים.

יו"ד-י"א שבט הוא בהחלט יום ראוי להיזכר באופן של "נזכרים ונעשים" בקבלת הנשיאות שפתחה את דור השביעי, ובקבלת המלכות שניצבת בשיאו. או אז יוקל לאחוז במידת האמת ובאופן חזק ונצחי, ואז, לא רק שלא יפחת מספר החסידים אלא יוכפל עשרות מונים, מפני שזה כבר יהיה הזמן שהמושעים יעלו בהר שעיר וישפטו את הר עשיו, ולה' תהיה המלוכה באופן של "ה' אחד ושמו אחד".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

יש לבחון את הדברים על פי אמת המידה של ארעיות מול נצחיות, קביעות מול זמניות, הרי שהמסקנה צריכה להיות ברורה, פנימה וחוצה!

כאן חפצים ילדים חקושרים!

מבחר ספרי איכות חסידיים לילדים ונוער

להיט!

רב-מכר!

חדש!

רב-מכר!

חדש!

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מחיר מיוחד למפיצים WWW.MAMESH.ORG 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

ממש

מרכז הפצה באה"ק